



TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 29CE1

XII legislatura · cinquè període · sèrie C · número ***

Comissió d'Educació

Sessió 29, dijous 2 de juliol de 2020

Presidència de l'l. Sr. Josep M. Jové i Lladó

Sessió 29 de la CE

La sessió de la Comissió d'Educació (CE) s'obre a ***. Presideix Josep M. Jové i Lladó, acompanyat de la vicepresidenta, Glòria Freixa i Vilardell, i del secretari, Martín Eusebio Barra López. Assisteix la Mesa la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Hi són presents els diputats Héctor Amelló Montiu, Susana Beltrán García, Maialen Fernández Cabezas i Sonia Sierra Infante, pel G. P. de Ciutadans; Lluís Font i Espinós, Josep Maria Forné i Febrer, Imma Gallardo Barceló i Xavier Quinquilà Durich, pel G. P. de Junts per Catalunya; Jordi Albert i Caballero, M. Assumpció Laiïlla i Jou, Mònica Palacín París i Bernat Solé i Barril, pel G. P. Republicà; Raül Moreno Montaña i Esther Niubó Cidoncha, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Jéssica Albiach Satorres, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem; Carles Riera Albert, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i Daniel Serrano Coronado, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya.

Assisteix/-en a aquesta sessió...

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió d'Educació amb el conseller d'Educació sobre les activitats de lleure durant els mesos d'estiu del 2020 (tram. 355-00162/12).
Comissió d'Educació. Sessió informativa.

2. Sessió informativa de la Comissió d'Educació amb el conseller d'Educació sobre les mesures previstes amb vista al retorn als centres educatius, a les activitats d'educació en el lleure i al curs 2020-2021 (tram. 355-00163/12). Comissió d'Educació. Sessió informativa.

3. Sessió informativa de la Comissió d'Educació amb el conseller d'Educació sobre les actuacions i els plans del Govern per a garantir el dret a l'educació durant la pandèmia i l'inici dels curs escolar (tram. 355-00164/12). Comissió d'Educació. Sessió informativa.

El president

Bona tarda a tothom. Benvinguts a aquesta sessió ordinària de la Comissió d'Educació; ben trobats físicament. Ens hem vist virtualment en alguna sessió, i avui ens hem pogut veure les cares de més a prop, i fins i tot tocar-nos pels colzes, només –eh, lletrada?, tot controlat, eh?

Doncs benvingut, conseller, en aquesta sessió informativa; benvinguts també els membres del seu gabinet, la cap de l'Oficina de Relacions Institucionals, la cap de Gabinet i cap de Comunicació. Moltes gràcies per la vostra assistència.

Sessions informatives acumulades amb el conseller d'Educació

355-00162/12 a 355-00164/12

Com sabeu, tenim un ordre del dia amb tres punts, que serien tres sessions informatives a la Comissió d'Educació amb el conseller d'Educació, una sobre les activitats de lleure durant els mesos d'estiu del 2020, una altra sobre les mesures previstes amb vista del retorn dels centres educatius a les entitats d'educació en el lleure i el curs 2020-2021 i una tercera que seria sobre les actuacions i els plans del Govern per garantir el dret de l'educació durant la pandèmia a l'inici del curs escolar. Van entendre amb la Mesa que aquestes tres sessions informatives es podien substanciar en una única sessió. Però, com que són tres, vam decidir, hem decidit que seríem més laxos amb el temps fixat pel Reglament, i el que faríem seria que el conseller mantindria l'hora d'intervenció, seixanta minuts com a màxim en la seva primera intervenció; els grups parlamentaris intervindrien per un temps no de deu

minuts sinó de quinze minuts cadascun dels grups parlamentaris; el conseller respondria amb mitja hora, si necessita una miqueta més, perquè a vostè li hem deixat els mateixos minuts reglamentats per a una sola sessió, doncs..., però, en principi, mitja hora per respondre, trenta minuts per respondre als grups parlamentaris, i després els grups parlamentaris podrien tornar a repreguntar per un temps de cinc minuts cada grup parlamentari, d'acord? Això, en principi, la Mesa hi està d'acord; els portaveus, ningú ens ha expressat cap opinió contrària a aquesta proposta.

Per tant, començaríem, sense més dilació, amb aquesta sessió informativa a la Comissió d'Educació de l'honorable conseller d'Educació. Conseller, quan vulgui.

El conseller d'Educació (Josep Bargalló Valls)

Gràcies, president. Diputats, diputades, miraré en una hora de respondre a les tres [#02.22] de la compareixença, tot i que vostès entendran perfectament que la primera de les compareixences, pel que feia al lleure a l'estiu, seré molt breu, i en la resta, diguem-ne, la majoria del temps el dedicaré al que suposo que vostès més els interessa a hores d'ara, que és el curs vinent.

Fa quinze dies que vam tancar el curs més atípic dels que recordem, fins i tot aquells cursos de finals del franquisme que estaven sovint alterats de manera absoluta no van arribar a tenir el grau d'estranyesa, incomprensió, imprevisió que hem tingut en aquest final de curs, en aquest curs que hem acabat de tancar, perquè han passat un munt de coses que mai haguéssim pensat que passaríem, i passaven un munt de coses l'endemà de que haguéssim pensat que passarien unes coses diferents. Vostès saben perfectament que el 12 de març vam prendre la decisió de tancar tots els centres educatius, i ens pensàvem que era per catorze dies. Jo mateix, durant el transcurs dels catorze dies, vaig insinuar que potser no seria només per catorze dies, i recordo algunes veus d'opïnadors dient que era massa agosarat a l'hora de plantejar que potser amb catorze dies de confinament no n'hi hauria prou. I segurament era veritat tot, perquè no sabíem, en la majoria de vegades, què podia passar l'endemà. Incerteses i el desconeixement que teníem de la Covid-19. Vam prendre, però, la decisió que creïem en aquell moment que havíem de prendre, que era tancar els centres educatius. Era el que, a més a més, l'OMS ens recomanava;

era el que les autoritats sanitàries d'arreu d'Europa deien que havíem de fer. I ho vam fer, d'acord amb el Departament de Salut, per la voluntat de garantir la seguretat del nostre alumnat i del nostre professorat i del personal d'administració i serveis, que és justament la primera premissa que hem de tenir a l'hora de preveure el curs vinent: la seguretat del nostre alumnat del nostre professorat, del nostre professorat i del nostre personal d'administració i serveis.

Jo, abans de començar a introduir el tema, vull agrair novament els milions d'hores –perquè són milions d'hores– d'esforç que ha dedicat tota la comunitat educativa a tirar endavant el curs escolar en els seus darrers mesos; professorat, personal d'administració i serveis, famílies, alumnes que han aconseguit tirar endavant un curs que ha hagut d'acabar de manera no presencial. Vam tancar les escoles però no vam aturar l'educació, i no vam aturar l'educació quan en altres llocs d'Europa així va ser.

Les primeres decisions que vam prendre –hi insisteixo sempre perquè, doncs..., ho faig perquè em sembla que és prou definitori– van ser dedicades a l'equitat i la igualtat d'oportunitats del nostre alumnat, que es trobava confinat i en una situació d'allunyament dels seus centres: les 150.000 targetes moneder, les 142.000 corresponents a beques menjador més 8.000 corresponents a atencions socials que no eren del departament però que el departament va gestionar en el seu conjunt, seixanta mil targetes moneder que vam repartir gràcies a la col·laboració dels consells comarcals i els ajuntaments, que van rebre crítiques inicials –vam rebre, per exemple, comunicats d'alcaldes que s'hi mostraven contraris, algun d'ells fins i tot d'algun ajuntament que no hi havia cap ciutadà que fos receptor de beca menjador–, però, finalment, era un risc, segur, perquè no s'havia fet mai, però ha acabat sent la forma més fàcil, la forma més eficient i la forma que han acabat adoptant també altres comunitats o ajuntaments. Les càrregues de les targetes moneder fins a la finalització del curs han estat 40 milions d'euros, amb un sobrecost de 5 milions d'euros respecte a un curs ordinari. Jo els puc dir de què és el sobrecost d'aquests 5 milions d'euros sobre el que seria el curs ordinari: per un cantó, perquè les vam recarregar durant els dies laborables però no lectius de Setmana Santa, que no estaven pressupostats perquè eren dies que no es contempen normalment, però vam considerar que sí, i després, perquè gràcies als serveis socials vam detectar

aquells alumnes que no tenien beca menjador perquè tenien menjador gratuït al ser alumnes que havien de moure's del seu municipi per anar a l'escola. Com que s'han de moure del seu municipi per anar a escola no demanen beca menjador, perquè tenen el menjador gratuït, però, amb la circumstància de la pandèmia, al no tenir menjador, estaven èticament al mateix nivell de necessitat real d'aquells alumnes que tenen beca menjador, i gràcies als serveis socials municipals vam aconseguir detectar vuit mil alumnes que tindrien dret a beca menjador si no tinguessin el menjador gratuït, i als quals vam afegir en aquestes targetes moneder. Per això, si inicialment vam dir que oferíem el servei de targetes moneder als 142.000 alumnes amb beques menjador, jo ahir vaig dir al Ple que havíem fet 150.000 targetes moneder perquè hi hem d'afegir aquests vuit mil alumnes que les van rebre, i per això aquest cost superior de 5 milions d'euros del que, diguem-ne, estava pressupostat per a aquests mesos per a beques menjador.

De la mateixa manera, ens vam plantejar el tema de la connectivitat del nostre alumnat. El tema de la connectivitat del nostre alumnat, jo vaig dir també ahir al Ple que podíem mirar-lo de dues maneres. Per un cantó, érem el territori de l'Estat que n'havia fet més, de connectivitat, que havia lliurat més dispositius configurats – 34.000–, que havia lliurat més unitats de connectivitat activades –22.500. N'ha fet més que el *ministerio* –el *ministerio* en va fer, pel seu cantó, i nosaltres en vam fer més que el *ministerio*. Són les xifres més altes, per tant, les més ambicioses. Però també els vaig reconèixer ahir en Ple que no vam arribar a tothom –que no vam arribar a tothom. Ens hi han ajudat els ajuntaments, perquè han afegit uns vint mil dispositius als 34.000 nostres. Jo ara també els podria fins i tot fer una lectura més positiva de la que els vull fer: amb els 34.000 nostres i els vint mil que han fet els ajuntaments en conveni amb nosaltres, en coordinació amb nosaltres o dient-nos-ho sumarien aquells 55.000 que vam dir que volíem arribar-hi. Però la veritat és que aquells 55.000 s'ha demostrat que era una xifra –que era la que teníem en aquell moment– allunyada de la realitat. Per tant, hem arribat als 55.000 que vam dir? Entre nosaltres i els ajuntaments, sí. Aquests 55.000 eren tots? La realitat ha demostrat que no, que hi havia molts alumnes que als centres no tenien, diguem-ne, identificats com amb vulnerabilitat tecnològica o digital però que ho eren, i que ha acabat sabent-se.

Ahir també els vaig donar més dades que avui m'estalviaré: les videoconferències, les preinscripcions, que a aquest estat, en canvi, sí que hem arribat a tothom.

Tenim tres mil alumnes a Catalunya de P3 que havíem previst que s'hi preinscriurien i no s'hi han preinscrit, de la xifra tota. Això pot ser degut a que situacions econòmiques de les famílies..., a l'augment de l'atur, i, per tant, que famílies que nosaltres prevèiem que portarien els seus alumnes a P3 no els portaran –són uns tres mil a Catalunya. Pot ser també que en algun cas, pel confinament o per problemes tecnològics, apareguin en la matriculació alguns d'aquests –cap problema, perquè les places hi són. I, en tot cas, diguem-ne, vista la situació, les 150.000 preinscripcions telemàtiques sense incidències són positives.

Ara, l'afectació més important del confinament i de la pandèmia en el món escolar no són només les qüestions logístiques, no és només l'organització telemàtica, és el que podríem dir l'afectació en els infants, l'afectació de l'alumnat a nivell pedagògic, a nivell afectiu, a nivell familiar, i aquesta afectació de l'alumnat és la primera fita que hem d'aconseguir en el curs que ve.

Què ens hem plantejat per al curs que ve? La màxima normalitat possible, la presencialitat absoluta, tret d'excepcions –la màxima normalitat possible i la presencialitat absoluta tret d'excepcions. Vostès deuen saber que vam trametre ahir a totes les escoles i a tots els ajuntaments de Catalunya un document, que són les instruccions generals per al curs, que és un d'un document de vint-i-una pàgines, que són les instruccions, diguem-ne, més de caràcter pedagògic, i que demà, en el Procicat, es validarà el Pla d'actuació per al curs 2020-2021 per a centres educatius en el marc de la pandèmia, que és un document conjunt del Departament d'Educació i el Departament de Salut que jo no els puc lliurar fins que l'aprovi el Procicat, però que vostès ja deuen tenir, eh?, evidentment, perquè hi ha una pràctica, de la qual nosaltres ja hem mostrat de manera oficial la nostra queixa, que és que quan aquests documents entren en el circuit dels comitès tècnics del Procicat immediatament formen part dels documents més utilitzats en els grups de WhatsApp del país. I els puc assegurar que de manera immediata a que el departament lliura aquests documents al Procicat, jo, a través d'un grup de WhatsApp o altre, el rebo, vull dir... per tant, suposo que vostès el tenen, però jo no els hi puc lliurar fins demà al migdia,

que és quan els lliuraren formalment. Aquests dos documents, les instruccions genèriques i el Pla d'actuació, contenen el que serà el curs vinent, contenen el que ha de ser el curs vinent.

En primer lloc, aquests dos documents parteixen d'unes dades de salut pública, dels epidemiòlegs, de la Societat Catalana de Pediatria, de l'Organització Mundial de la Salut sobre com afecta sanitàriament, clínicament, la pandèmia els més joves, els infants i els més joves, perquè abans de prendre

Fitxer 29CE2

la decisió [#00.01] unes dades importants. El pas el pas de la primera onada de l'epidèmia del Covid a Catalunya ha confirmat que els infants presenten quadres molt lleus o asimptomàtics amb molta més freqüència que els adults. La sospita que podrien ser un factor clau en la transmissió de la pandèmia, tal com ho són en el virus de la grip, va portar al que ens va portar, a accelerar-ne el tancament per mitigar la transmissió. Però el coneixement ha anat evolucionant, i algunes publicacions científiques recents ja apunten de manera clara i documentada que l'impacte del tancament de les escoles en el decurs de l'epidèmia no era tan important perquè el comportament del coronavirus no és el comportament del virus de la grip, i fins i tot hi ha estudis que diuen que el no tancar les escoles no hagués variat gens l'evolució de la pandèmia. Segons les dades del sistema de Vigilància Epidemiològica de Catalunya, el 0,23 dels casos notificats a Catalunya són de nens i nenes d'entre zero i quatre anys, i un 0,35 de nois i noies d'entre cinc i catorze anys –per tant, unes dades realment molt baixes. Només el 0,65 de tots els casos confirmats de Covid mitjançant PCR a Catalunya corresponien a menors de quinze anys –només el 0,65 dels casos confirmats mitjançant PCR a Catalunya corresponien a menors de quinze anys. Per tant, és evident que l'escola, pel que fa a la realitat de l'infant i el jove, és una escola que pot ser segura, i que, amb les mesures sanitàries que les autoritats ens assenyalen, és una escola que serà segura. L'escola és la segona família de l'alumne, la segona llar de l'alumne, i serà tan segura com la primera llar, serà tan segura com la primera família, és tan segura com la primera família.

Quins són en aquests moments els dos pilars del control de la pandèmia, que els hem d'aplicar a l'escola, també? La disminució de transmissió dels virus i el coneixement de la traçabilitat dels casos. En base d'això, la primera decisió és, ha estat, serà l'organització dels centres en base de grups de convivència estables. Aquests grups de convivència estables tenen com a valor la facilitat que dona en la traçabilitat dels possibles casos que es donin; permeten una identificació ràpida i una gestió precoç dels casos i dels seus contactes. Aquesta identificació ràpida i aquesta gestió precoç són la millor garantia de la seguretat. Són grups estables d'alumnes amb el seu tutor, amb aquells professors que hi estan adscrits com a estables, també, en el marc del qual es produeix la docència i la socialització de l'alumnat en el centre. Són grups estables que internament no necessiten de distància física, que internament no necessiten una mascareta, perquè funcionen com un grup familiar, com funciona un grup familiar. Són grups estables que necessiten distància física i necessiten mascareta quan es relacionen amb altres grups estables o quan es mouen dins el centre o quan entren o surten del centre, com qualsevol família, que necessita distància i necessita mascareta quan es troba amb altres grups familiars en un restaurant, en una botiga o al carrer.

Per tant, és molt més important centrar tots els esforços organitzatius del centre en garantir l'estabilitat i l'estanqueïtat del grup que no en discutir sobre la quantitat de components del grup. La quantitat de components del grup era important quan el grup, internament, havia de tenir distàncies de seguretat. La quantitat del grup – estem parlant de mesures sanitàries, eh?, no de pedagògiques, eh?, de sanitàries– era important en aquell moment, no ho és ara. Per això –per això–, les mesures sanitàries en un centre educatiu dintre de l'aula seran diferents que en el pati o en el menjador.

Quan caldrà que els alumnes tinguin un metre i mig de distància entre ells i usin mascareta? A l'entrar i sortir, quan es moguin per dintre del centre, en el pati, si hi ha activitats que interrelacionen membres de diversos grups. En el menjador, on els grups estables podran menjar en la mateixa taula, hi podran menjar sense distància, i si en el menjador hi ha dos grups estables, entre ells hauran de tenir la distància, i si n'hi ha tres, entre ells hauran de tenir una distància. Aquesta és la clau central de l'organització. Per tant, què variarà l'organització d'un centre educatiu al setembre?

Les entrades i sortides, per exemple. Tres-cents alumnes i cent cinquanta pares i mares a la porta d'una escola que té una única porta, en un carrer que no és molt ampla i que durant deu minuts, de les nou menys deu a les deu, han d'entrar, això no podrà ser –això no podrà ser. Per tant, això haurà de variar. A tot arreu igual? No, no serà el mateix si l'escola té una porta o en té dues o en té tres; ni tan sols si les portes de l'escola estan en un carrer estret o en una plaça àmplia, en un carrer de molta densitat de trànsit i de circulació o en una zona on no en té, eh? Jo mateix estava parlar amb l'alcalde del Vendrell, amb aquestes converses diàries amb alcaldes, i el Vendrell té una zona educativa amb tres escoles, dos instituts, uns serveis educatius i serveis municipals educatius. Però a la vegada això està fora del municipi, en una zona molt àmplia, amb avingudes grans i places grans. Llavors, ja hem convingut amb l'alcalde que sabrem organitzar-ho bé, això, ens és molt fàcil aquí organitzar-ho bé.

Aleshores, en les activats educatives normals funcionarem en grups estables; en activats educatives d'extraescolars funcionarem, doncs, amb mesures de distància i amb mascaretes quan no siguin grups estables, quan siguin grups dinàmics, quan siguin grups diversos, quan siguin entitats esportives en què escoles diferents competeixen entre elles hauran de fer servir aquest tipus de funcionament.

Això ens garanteix la presencialitat de tots els nostres alumnes cada dia al seu centre, que era una altra de les voluntats que teníem: la presencialitat de tots els alumnes cada dia en el seu centre. Es garanteix en tots els casos? En el primer cicle d'educació infantil, sí; a l'ensenyament obligatori –segon cicle d'educació infantil, educació primària i secundària obligatòria–, sí, sense excepció –sí, sense excepció. A la postobligatòria? La voluntat és que sigui presencial sempre, també. Algunes dificultats hi haurà, probablement, en el tema dels grups estables i les optatives de batxillerat, que caldrà una organització molt ben travada del centre o, excepcionalment, prendre alguna altra mesura que no sigui estricta presencialitat. I, evidentment, també en segons quines famílies professionals, on el tractament de la higiene en els tallers variarà molt l'organització dels centres. Ara hi havia eines que eren utilitzades de manera continuada per alumnes diferents al llarg del dia. Aquestes eines hauran de ser netejades un cop les utilitzi un alumne abans que les utilitzi el següent. Això ampliarà la distància horària d'utilització de tallers, per tant,

més necessitat d'utilitzar els tallers i, segurament, organitzarà els centres diferentment. Vostès ja veuran que aquí fins i tot està especificat família professional per família professional: les cuines de les escoles d'hostaleria necessiten un tractament específic que no hi havia fins ara... Bé, però en tot cas seran casos molt puntuals i molt excepcionals els que no tindran la presencialitat. La voluntat de que hi sigui sempre tothom, excepte en aquells casos excepcionals. Però, hi insisteixo, [#10.33] indiscutible en l'ensenyament obligatori.

Hem tingut moltes despeses no previstes fins al dia d'avui –ja els he dit, per exemple, aquests 5 milions de les beques menjador–, però hem tingut moltes despeses no previstes fins al dia d'avui –o el cost d'aquests 32.000 dispositius, eh?–, n'hem tingut moltes no previstes. El curs vinent necessitarem també inversions no previstes en el pressupost. A hores d'ara, en allò que el vicepresident definia ahir com el primer tram d'ampliació pressupostària –deuen recordar que el vicepresident, en la seva presentació en el Ple, va parlar del primer tram d'ampliació pressupostària–, en aquest primer tram d'ampliació pressupostària, el departament... I jo ara els faré una suma, però com que jo tinc una certa tendència a ser honest, de la mateixa manera que els he explicat els dispositius, per un cantó, des de la part positiva, i d'altra, de la part crítica, els diré unes xifres, però els situaré les xifres en cada lloc perquè, diguem-ne, vull que quedi tot molt clar.

Respecte al pressupost de 2020, nosaltres –nosaltres– en aquests moments disposem de 457 milions d'euros de despesa supletòria. Aquests 457 són els 370 que va anunciar el president de milions d'euros de més per al curs vinent, són també els 86 milions d'euros de despesa no prevista que hem efectuat fins ara. Fins al dia d'avui, hem efectuat una despesa no prevista pressupostàriament de 86 milions d'euros –les amortitzacions i les indemnitzacions a les AMPAs pels contractes de monitors de servei de menjador que s'han hagut de mantenir tot i no haver-hi el servei, i, per tant, tot i les famílies no posar el pagament dels àpats, i, per tant, eh?, les pèrdues de les empreses concessionàries de les entitats del tercer sector de les AMPAs; el material EPI que hem hagut de dotar els centres públics i concertats per a la preinscripció, per a l'obertura del juny, tot això són 86 milions d'euros no pressupostats, que hi hem fet front– més aquests 370 milions que tenim per invertir de manera supletòria en el curs 20-21, fan aquests 457 milions. És aquest ball de

xifres que hi ha hagut aquests darrers dies, que, segons com ho sumes, surt d'un cantó, segons com ho sumes, surt d'un altre. És a dir, què farem per al curs 20-21? De moment, el que estava pressupostat més 370 milions. Aquests 370 milions són despeses pandèmia? Evidentment, perquè no estaven pressupostats. Hi sumem els 86, fan aquests 457. Ara, jo els vull ser honestos, també: per al curs que ve són 370 –per al curs que ve són 370–, perquè 86 ja els hem fet en la despesa d'enguany. Molt bé.

D'aquests 370 de pressupost supletori per al curs vinent, també hem anunciat que 234 milions seran destinats a noves contractacions de professorat i personal tècnic docent. No són les úniques contractacions que farem de més, perquè ara els explicaré unes quantes, però, que no són de personal professor ni tècnic docent, i que jo, també, ara podria sumar-los o no sumar-los. Jo, en tot cas, com vagi fent sumes els aniré clarificant d'on surt cada suma, eh? No sé si ara m'està sortint molt la vena pedagògica i didàctica, però ho dic perquè així no patirem balls de xifres ni compromisos

Fitxer 29CE3

d'un cantó o de l'altre.

En aquests moments estem negociant amb la mesa sindical la concreció d'aquestes contractacions. Què vol dir «la concreció»? Vol dir: d'aquests 234 milions d'euros destinats a capítol 1, destinats a l'ampliació del capítol 1, per tant, que es poden fer contractacions directes, podem contractar mestres tutors, podem contractar mestres especialistes, podem contractar professors de secundària, podem contractar TEIs, podem contractar TIS, podem contractar educadors. La concreció dels perfils l'estem negociant amb els sindicats. No els puc donar ara la xifra, perquè vostès saben que aquests perfils tenen costos diferents, no? És a dir, si només contractéssim TIS, la xifra seria molt alta, i si només contractem professors de secundària, la xifra és més baixa. I com que estem en aquest procés, nosaltres fem una proposta, hem fet una proposta, però, com que estem en aquest procés, les xifres, diguem-ne, es poden moure. Per dir-les de manera absoluta. Molt bé.

Recordaré, a més a més, que ara els podria fer una altra trampa, que no els faré, o, en tot cas, si els hi faig, l'anuncio. En aquests 370 milions d'euros, en aquests, diguem-ne, 234 milions destinats a augmentar el capítol 1, jo ara li podria sumar aquells 969 professors i personal d'atenció educativa que estan en els pressupostos del 2020 per contractar al setembre, els hi podria afegir. Per tant, si els hi afegís, em sortirien mil més de la xifra que els podria donar. Al setembre contractarem aquests 969 professors i personal d'atenció educativa que estaven ja en el pressupost de 2020 per contractar al setembre, aquests 969, més el que resulti de la concreció d'aquests 234 del crèdit pressupostari. I aquí també hi ha el fet de que la xifra pugui tenir 1.000 més o 1.000 menys. En tot cas, quan els doni la xifra definitiva, ja els diré si hi ha els 1.000 més o hi ha els 1.000 menys, eh? Vull dir que tampoc es tracta de fer jocs de mans, però així, diguem-ne, anem situant les xifres, eh?, de manera que ens puguem entendre tots d'on surten, a on van. La realitat és que al setembre els centres tindran els 1.000 del pressupost més els que resultin dels 234 milions, i els centres no distingiran d'on surti l'altre, eh? Per tant, els rebran, de manera evident. Molt bé.

Però en aquest suplement pressupostari de 370 milions per al curs 2020-2021 hi ha dos paquets que jo crec que són tan importants com la contractació de professorat –tan importants com la contractació de professorat–, i que a més responen al que amb vostès hem estat parlant aquests mesos, i responen a la voluntat del departament i a les peticions de vostès, i, si volen, per l'ordre contrari: a les peticions de vostès i a la voluntat del departament, tant me fa. Però aquí hi ha dos paquets que responen al que tots vam coincidir que era molt important que passés el curs que ve. Per un cantó... –que algú de vostès ja en deia «pla de xoc», algú de vostès en deia «incentivació del pla contra la segregació», i que nosaltres n'hem dit, d'acord amb alguns elements de la comunitat educativa, el «pla de millora de les oportunitats educatives»; és igual, el nom, vull dir, eh?, si convé ja el canviem.

Aquest pla tindrà 33 milions d'euros per al curs vinent –ja els diré quines accions farem–, però ara torno a fer allò de les sumes, i podria afegir-hi 26 milions de capítol 1, perquè, en la nostra proposta efectuada als sindicats, d'aquells 234, 26 milions són per a personal d'aquest pla, per a personal d'integració social, per a personal

d'educadors, per a personal d'aquest pla. Ara, el pla sense capítol 1 –sense capítol 1– són 33 milions –sense capítol 1 són 33 milions.

Aquest pla contempla accions per a la millora de les oportunitats educatives partint de cinc àmbits: l'eliminació de barreres econòmiques; l'acompanyament, motivació i suport de l'alumnat; l'acompanyament i implicació de les famílies; l'acció educativa comunitària, i les oportunitats educatives més enllà de l'escola.

Jo els puc dir, els diré algunes de les accions que contempla el pla. Més de 4 milions d'euros per garantir la participació de l'alumnat més vulnerable a les sortides i a les colònies escolars; 4 milions d'euros per garantir la gratuïtat de materials escolars en els centres de més alta complexitat; 2 milions d'euros als centres educatius per a la contractació de monitors per fer acompanyament emocional i educatiu en el temps no lectiu –aquí, ara jo també hagués pogut fer una trampa, perquè aquí sortiran contractacions que no els he dit en els números del capítol 1 perquè això no és capítol 1, però que també podria sumar-los-hi, eh?, si, diguem-ne..., i tampoc els enganyaria; a atenció, 4 milions i mig d'euros per a monitors i educadors per a l'alumnat amb necessitats educatives especials al menjador, que d'això n'havíem parlat en aquest Parlament manta vegades, és a dir, el tractament, per exemple, en el menjador dels alumnes d'espectre autista, doncs aquests 4 milions i mig d'euros.

La contractació de 375 tècnics d'integració social, l'increment de dos-centes dotacions per a professorat d'aules d'acollida, la contractació de cinquanta educadors socials, la dinamització d'AMPAs, l'increment de plans educatius d'entorn.

És un pla que no s'havia fet mai com a pla; que suma un munt d'accions, algunes de les quals es feien amb menys dotació o no s'havien fet mai; que és un pas endavant important i que jo no tindrè cap inconvenient, senyor president, en, sigui format comissió, sigui format trobada amb els grups parlamentaris, diguem-ne, desvetllar de manera molt més detallada cadascun dels elements del pla. És un pla que no és només a un any, que és a més d'un any, i jo els he dit les xifres del curs vinent, eh?, però és un pla que el tenim preparat perquè duri un altre curs i un altre curs, si més no, eh? Perquè cada xifra que els he dit –aquests 33 milions d'euros en accions més els 26, si acabem acordant-ho així– en capítol 1 és per al curs 20-21.

I després hi ha un segon pla, que és també un pla reiteradament demanat pels grups parlamentaris, que és voluntat del departament, i que també és necessari i indefugible després de l'efecte de la pandèmia com a pla de xoc, que és el Pla d'educació digital de Catalunya. Aquest Pla d'educació digital de Catalunya, el qual per al curs vinent dotem de 103 milions d'euros, a més dels que hi havien al pressupost, eh?, el pressupost aprovat pel Parlament, aquest pla digital ja hi tenia una aportació, doncs, a més de la que tenia, 103 milions d'euros.

I els passo a dir algunes de les accions més importants que tindrà aquest pla, que a més també coincideixen amb moltes de les mocions i resolucions que aquest Parlament ha anat aprovant, fins i tot en el Ple passat. Ara podria dir-los que no hi ha hagut mai un govern tan ràpid que al cap d'una setmana del ple ja els hi presenti això, però, en tot cas, és evident que ja els havíem comentat que ells ja hi estaven treballant.

En primer lloc, la finalització –i són accions que començarem a fer ja, i que al setembre la majoria haurien d'estar ja fetes o en disposició d'estar fetes– de la transformació digital de tots els centres públics de Catalunya –que és un tema d'infraestructures de les quals som els titulars– en termes de connectivitat Wi-Fi que permeti que tots els alumnes i professors puguin estar connectats a la vegada a la plataforma del centre, i tots a la vegada puguin treballar-hi, que són 1.200 centres de Catalunya que s'ha demostrat que quan la connectivitat és total tenen problemes –normalment no és total, eh?, però quan és total tenen problemes.

I després aquells centres que, o no els hi arriba fibra òptica, o no els n'hi arriba suficient, que són 2.800 centres. En això, una inversió de 31 milions d'euros per aconseguir l'arribada de la fibra òptica en tots els centres en condicions, i que tots els centres tinguin les plataformes Wi-Fi necessàries perquè puguin treballar-hi.

La dotació esgraonada d'equipaments per a tot l'alumnat i tot el professorat, tenint en compte, en primer lloc, les necessitats dels més vulnerables i dels més desfavorits, però cobrint tot l'alumnat de tercer d'ESO fins a la postobligatòria en aquest curs, perquè és en aquests cursos els que, previsiblement, en algun moment, doncs potser no puguin fer tot l'ensenyament presencial. En aquest curs, eh?, en el curs vinent seria de tot l'alumnat fins a tercer d'ESO; en aquest curs seria de tot

l'alumnat de tercer d'ESO fins a la postobligatòria. En aquest cas, com que parlem d'alumnat, estem parlant, evidentment, de la pública i la concertada, eh? En el cas de la infraestructura, parlàvem només de la pública, en el cas de l'alumnat i professorat, estem parlant de la pública i la concertada. Això és per a aquest curs, 62 milions d'euros –62. Això vol dir que, en cas d'un hipotètic futur confinament que no fos el dia 14 de setembre, que no és allò..., eh?, en un cas d'hipotètic futur confinament, hauríem d'estar en disposició que cap alumne ni cap professor de tercer d'ESO en amunt estigués sense connexió.

I actuaríem també en 144.000 que tenim detectats, anteriors, a tercer d'ESO que no en tenen d'una manera o altra, eh? En aquests també hi actuarien, però ja seria una actuació de detecció social. Molt bé.

Després, crear una plataforma de continguts potent i un pla extraordinari de formació en la competència digital del professorat. En el cas de la plataforma de continguts, 7 milions; el pla extraordinari, 6 milions. Però les accions més contundents són les d'infraestructures i les de recursos.

Aquests, diguem-ne, són els tres eixos d'aquesta nova aportació pressupostària. No els explico quins són els eixos de la política educativa del curs en la seva, diguem-ne, normalitat, perquè és la que vam defensar quan vam parlar dels pressupostos; els estic explicant quin afegit té aquest crèdit pressupostari de primer tram que ens arriba, i que ens arriba ara, i que no sé si ens arribarà un segon tram, però que el segon tram, diguem-ne, ja ens arribarà, si arriba, però ara hem de treballar per al 14 de setembre amb això que tenim.

Estem atacant, doncs..., és a dir, per un cantó, el curs vinent serà el de l'aplicació del Decret d'escola inclusiva, que això estava en el pressupost de 2020; serà el de l'eclosió del pla de xoc contra la segregació, que ja hi havia mesures preses, però a partir d'aquesta acció, més necessitada a partir de la pandèmia, el pla que he presentat, i serà el de l'extensió del pla digital, que havíem previst –vostès ho deuen recordar– cinc anys i no amb mesures tan extremes, i que ara fem amb mesures molt més extremes i amb menys temps.

A la vegada, els puc dir algunes coses més concretes –perquè, senyor president, quant temps porto? (Pausa.) Perfecte. Li puc dir algunes coses més concretes, que

han estat algunes de les peticions, de negociacions que estem fent. Ara en aquests moments estem negociant –«aquests moments» vol dir a les cinc de la tarda, eh?– en la comissió mixta federació i associació de municipis les esmenes al pla d'actuació que anirà demà al matí al Procicat, per incloure-les; les estem fent en unes noves tandes de negociació sindicals, i per això no els puc acabar de donar les xifres concretes dels perfils professionals d'aquelles contractacions

Fitxer 29CE4

fins que, diguem-ne, això no estigui tancat. Però sí que li puc dir coses concretes. Les noves incorporacions provinents d'aquests 237 milions d'euros són per a tot el curs –són per a tot el curs. Si s'acaba la pandèmia de manera oficial i no calen mesures sanitàries a mig curs, doncs els nois i les noies ja podran entrar com sempre a l'escola, podran estar com sempre al menjador. Però les actuacions, pel que fa al pla de xoc en política digital, la contractació de professorat, no variaran, eh?, són per a tot el curs.

Les baixes del curs vinent totes es cobriran des del primer dia –les baixes del curs vinent totes es cobriran des del primer dia. En aquest document, estan molt més especificats que ho havia estat mai els col·lectius vulnerables del nostre professorat i del personal d'administració i serveis, està molt més especificat que mai, i, per tant, està molt més clarificat quins són, i, en tot cas, els serveis de prevenció del departament amb els CAPs n'efectuaran una avaluació detallada de cadascuna, de cadascú. Si han d'estar de baixa perquè no poden treballar amb l'alumnat, seran substituïts també de manera immediata. Però en cap cas les noves contractacions serviran per substituir el personal vulnerable. El personal vulnerables, si ha d'estar de baixa, serà substituït de manera tradicional, no a partir de les noves contractacions. Però insisteixo –i a més ja ho veuran vostès– que està molt més especificat, per tant, en principi, el personal previsible com a vulnerable és menys del que podíem preveure fa dos o tres mesos. Però seran els serveis de prevenció i els CAPs que acabaran fent la determinació.

Les llars d'infants ja treballaven en grups estables d'alumnat, és la manera que han treballat sempre, les llars d'infants, per tant, es veuran alterades no pel que fa al

nombre d'infants que puguin acollir, sinó a les mesures sanitàries i de prevenció del personal, que seran molt més estrictes –molt més estrictes–, però, en aquest sentit, no n'hi haurà.

Pel que fa a l'educació especial, aquest document conté també moltes consideracions i molt més detallades. Els centres educatius el 23 de juliol hauran de tenir acabat el seu pla d'organització per al curs vinent, que és la suma del document d'instruccions del pla d'actuació i de la concreció de nou personal que els hi puguem donar centre per centre a partir de la finalització d'aquestes negociacions que estem fent, que ens donaran les xifres de cada perfil professional i que ens permetran dir centre per centre quin personal de més tindrà el curs vinent. La suma d'aquests documents i aquesta concreció, que serà ràpida quan hàgim tancat..., el 23 de juliol els centres ens hauran de donar el seu pla d'organització, que començarà dient-nos com entren els alumnes i com surten; que ens permetrà poder dir a cada ajuntament quina afectació en la mobilitat urbana tindrà el canvi de..., és afectació en mobilitat urbana i a vegades en transport urbà, perquè hi ha línies de transport urbà, en diverses ciutats del país..., estan pensades en funció dels horaris de l'obertura i tancada de les escoles, i si ara es modifiquen o s'amplien, doncs també algun ajuntament ja ens ha dit que modificarà algun horari o alguna línia de bus urbà.

I aquests eren alguns dels elements que els volia jo dir respecte al curs vinent. Dir i insistir que el fonament de tot és garantir la seguretat. Les accions organitzatives són per garantir la seguretat; les inversions són per garantir la seguretat, són per revertir els danys de la pandèmia en matèria pedagògica i en matèria emocional, són per millorar el sistema, són per preparar-nos per a un possible nou confinament, que en cap cas diuen els experts que podrà ser global, però podrà ser que sigui territorial, i que, en tot cas, el sistema educatiu que ha respost amb les mancances que ha respost, amb les definicions que ha respost, amb tots els problemes que hi ha hagut aquests mesos, respongui ja amb tota la garantia a partir del 14 de setembre.

I, finalment, en el tema d'activitats de lleure educatiu durant l'estiu, una nota breu, eh? Primer, recordar, evidentment, que quan un membre del Govern parla, parla en nom de tot el Govern. Això vostès ho saben, perquè vostès saben que el Govern és necessàriament solidari. Però també els he de recordar que la competència efectiva

sobre les activitats de lleure educatiu corresponen, especialment en temps no lectiu, al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, que, en virtut d'aquesta competència, el Departament de Treball Afers Socials i Famílies ha arbitrat diverses mesures per fomentar la participació de l'alumnat, és a dir, dels infants i dels joves, en aquestes activitats. Entre altres, el Decret Llei 21/2020, de 2 de juny, amb mesures urgents de caràcter econòmic, cultural i social, mitjançant el qual ha establert un ajut a les famílies per fer econòmicament més accessibles les entitats de lleure educatiu i promoure-les arreu del país. Aquests ajuts s'afegeixen al que ja tenia previst el departament en el seu pressupost per un import d'1 milió i mig d'euros. I el decret llei esmentat inclou altres mesures adreçades a les entitats de lleure educatiu per fer front a les despeses extraordinàries derivades de l'adaptació de les activitats als requeriments establerts per les autoritats sanitàries, perquè el cost d'aquestes despeses no repercuteixi en el preu final. En tot cas, vostès deuen haver vist, pel que fa al Departament d'Educació, per un cantó, que ha intervingut quan ha calgut entre les direccions de les escoles, les AMPAs o AFAs i les entitats del tercer sector, o els organitzadors o propietaris de cases de colònies, perquè hi ha hagut, evidentment, aquí, doncs, una problemàtica entre les cases de colònies, que si se'ls retiraven totes les reserves i se'ls demanaven totes les bestretes entraven en un greu problema econòmic, però també les famílies tenien dret a exigir la retirada de la bestreta. Hi havia alumnes que l'any que ve no estaran al mateix centre. Per tant, aquí hi ha tota una casuística que el departament ha intentat d'intervenir preservant els drets de les famílies, però també els interessos de manteniment de l'acció social de les cases de colònies, que, en tot cas, ja deuen haver vist vostès que en aquest pla de xoc per al curs vinent hi ha accions efectives i directes per a la recuperació d'aquest sector, i que el departament també col·labora amb molts ajuntaments i amb moltes activitats de lleure educatiu aquest estiu amb la cessió d'espais del departament, alguns dels quals habitualment no s'havien cedit mai, o gairebé mai, com els instituts, i que enguany són seu de bona part de les activitats d'estiu per als més joves.

I jo, en tot cas, sí que vull acabar, com [08.39] agraint a la comunitat educativa l'esforç ingent que ha fet, vull acabar agraint a tot el món local l'estreta col·laboració que estem tenint des dels ajuntaments més grans del país fins als ajuntaments més

petits del país a l'hora d'una corresponsabilitat que comença en accions de caràcter social, continua en l'ús d'espais... Necessitarem alguns espais, pocs, però necessitarem alguns espais fora de les escoles, molt pocs, i més per a instituts que per a escoles, o més per a FP que per a escoles, però sempre que n'hem necessitat algun i ho hem dit a un ajuntament, no hem tingut cap problema. Alguns ajuntaments necessitaran espais nostres, i tots els espais que ens han demanat els hem cedit. Però la corresponsabilitat va més enllà d'això, o anirà més enllà d'això, el curs vinent. I, tant amb l'associació de Municipis com amb la federació com amb les quatre diputacions com amb els consells comarcals com l'Associació de Micropobles com ajuntament per ajuntament, estem arribant a aquests nivells d'acords que jo, hi insisteixo, agraeixo molt al món local, perquè –i amb això acabo, president– estem en emergència educativa.

La nostra emergència, per sort, no és una emergència com va ser la sanitària, primer, perquè no és una emergència que hàgim de solucionar en hores, perquè la sanitària, en alguns casos, van haver de solucionar-la en hores. Nosaltres tenim, per sort, encara dos mesos. En veritat tenim molt de temps comparat amb el que ha tingut el sistema sanitari, amb el que va tenir el sistema sanitari. La nostra tampoc és una emergència bàsicament logística –ho és, eh?, dispositius, EPIs..., però no és una emergència bàsicament logística–, com en part ho era la sanitària. [#10.43] d'una emergència pedagògica, de recuperació de l'alumnat, de treball amb l'alumnat, de feina per l'equitat. I aquesta és una emergència que sovint no ha estat visible però que segurament acabarà sent tant o més important que la sanitària, perquè marcarà una generació dels nostres alumnes, marcarà la formació com a persones, la formació com a membres de la societat, la formació nivell intel·lectual i de coneixements i d'habilitats de tota una generació. I aquesta és una feina que l'escola fa sempre, però l'any que ve l'ha de fer més que mai. I això és, diguem-ne, allò que ens aboquem ara, allò que treballarem tot l'estiu i allò que al setembre espero que tinguem en plenes condicions. Això és el pla A. El pla B? El pla B és si passa alguna cosa que necessitem més espais, si aquest estiu passa alguna cosa que fa que al setembre necessitem més espais, jo els puc assegurar que els tenim localitzats a molts ajuntaments, hi tenim més espais localitzats: una antiga escola, un lloc que està tancat de fa poc; algun antic hospital o un altre lloc; una antiga fàbrica, aules,

tenim llocs localitzats a tot arreu com per poder fer un pas de..., més espais, tot i que sembla molt poc probable que l'evolució ens obligui a tenir més espais. I tenim el pla de confinaments parcials i territorials, en el qual l'aplicació del pla digital és molt important per poder actuar de manera ràpida. I si el pla digital encara no el tenim estès del tot i això es dona, sí que tenim un estoc en aquests moments suficient com per actuar amb cinc escoles que s'hagin de tancar, per actuar en cinc instituts d'un barri que s'hagi de tancar, també tenim l'estoc suficient de recursos per actuar de manera diligent en aquests confinaments parcials, que és el que ens diuen les autoritats sanitàries que ens podem trobar el curs vinent.

I aquí sí, president, que acabo.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, honorable conseller. Ara, com que aquestes tres sessions informatives que hem fet en una han estat presentades, dues, pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i una altra, pel Grup de Catalunya en Comú Podem, seguint el procediment habitual, començarien parlant els grups sol·licitants d'aquestes sessions informatives. En aquest cas, com que en tenim dues a una, començaria la senyora Niubó. Doncs té la paraula per quinze minuts.

El conseller d'Educació

President, em permet que algú del servei de la cambra em porti paper? *(Pausa.)* Que habitualment n'hi ha, però... Gràcies, president.

El president

Sí, després quan acabem, el seu equip pot passar el número de partida pressupostària, que els serveis de la cambra carregaran al departament... *(El presidentriu.)* Senyora Niubó, té un quart d'hora per exposar-ho.

Esther Niubó Cidoncha

Molt bé. Gràcies, president. Gràcies, conseller, per la compareixença. La veritat és que ha resolt molts dubtes i qüestions que tenia previst preguntar. Per tant, hauré d'anar modificant-les. La veritat és que avui li havíem demanat que parlés de moltes

coses, no?, del pla de reobertura, de les activitats de lleure aquest estiu i del proper curs. Jo tampoc, en un quart d'hora, seré capaç de parlar de tot, però, en tot cas, com que vam tenir ocasió d'interpel·lar-lo fa uns dies, em centraré sobretot en el present i futur, per tant, estiu, i sobretot el proper curs.

Però abans de començar, doncs, sí que li volia reconèixer, no?, la complexitat que ha hagut de gestionar vostè, com a Departament d'Educació, i com, també, no?, la majoria de governs. I m'agradaria, també, que entengués que les crítiques que hem pogut fer o

Fitxer 29CE5

que hem fet, no?, amb relació a la gestió de l'emergència educativa durant les setmanes de tancament dels centres, i molt concretament respecte al pla de reobertura, en cap cas pretenien ser un atac a vostè, però sí que creïem, doncs, necessari remarcar qüestions que entenem que potser es podien haver fet millor, i que, en tot cas, tindríem ocasió de millorar si en el futur es repetissin episodis com aquest.

Per exemple, doncs, el fet d'haver compartit el pla de reobertura amb la comunitat educativa, com entenem que ara sí que està fent amb el pla, no?, amb la planificació de l'inici de curs, al no haver traslladat aquella responsabilitat a molts centres educatius i ajuntaments; haver donat potser instruccions més clares respecte a la necessària atenció a l'alumnat més vulnerable, amb necessitats educatives especials, sobretot de cara al retorn als centres, no?

Ens va sorprendre veure com només aquell alumnat que els seus progenitors podien acreditar un treball presencial, només aquells, en principi, eren els que havien de tornar a les escoles; aquells que estaven a l'atur, no; aquells que potser tenien necessitats educatives específiques, tampoc. I, per tant, ens va faltar veure més criteri pedagògic. O aquesta resposta més insuficient o tardana a la bretxa digital, per no parlar, doncs, de la distribució de les targetes menjador, com ja n'hem parlat i vostè també hi ha fet referència.

Però, dit això, sí que hem intentat sempre, doncs, proposar, col·laborar, acordar i consensuar sempre que se'ns n'ha ofert la possibilitat, i, com sempre, doncs, a dia d'avui també mantenim la mà estesa, i més en moments difícils com el que ens toca viure, i potser, doncs, com deia, haurem de reviure durant el proper curs, i, per tant, allò que deu haver vist, ni cap petició de dimissió. Però el que sí que demanem és que compleixin aquells compromisos o acords que hem pres, no?, i que en tot cas aprenguin, o aprenguem tots, d'allò que no s'ha fet prou bé les últimes setmanes per millorar-ho de cara a l'inici del proper curs.

I jo volia partir d'aquí, no? Partint també de la moció del Grup Socialista sobre l'emergència educativa que molt recentment vam aprovar, que es va pràcticament votar per unanimitat al Parlament, sí que li volia demanar, doncs, què ens pot dir de l'acord que vam assolir per garantir la suficiència alimentària a l'alumnat en risc d'exclusió social durant els mesos d'estiu. Ens ha sobtat, sincerament, no?, ens decep, doncs, no tenir encara notícia de com es farà. Últimament sí que hem, no?, rebut avisos, que vostès han fet a molts municipis, en què diuen que fins que no es trobi la fórmula no faran la recàrrega. Llavors li vull demanar, doncs, no sé, què estan esperant. Ja fa dues setmanes que va acabar el curs, vam aprovar aquest compromís, i, per tant, aprofito aquest moment per demanar-li si han decidit ja en el marc del seu govern la fórmula, tant si és en el Departament d'Educació com en el d'Afers Socials, o conjuntament; si recarregaran les targetes moneder que ja existeixen, o no; quan ho faran, per a quin alumnat i durant quines setmanes o, en tot cas, si em pot contestar, i si no, doncs, si ens pot dir que no compliran. Vull dir, perquè em sembla que això és important.

I un altre dels punts que en aquesta mateixa moció sobre l'emergència educativa aprovàvem no parlava, com proposava el text original de la moció, recuperar la sisena hora a tots els centres públics –això era a proposta nostra, però no va ser l'acord–, però sí que vam acordar posar «iniciar la recuperació de la sisena hora» prioritzant els centres d'entorns més complexos, entenent, també, més enllà dels centres de màxima complexitat. Això, després d'acordar-ho amb vostès. I, què ens trobem en les instruccions del proper curs? Que fins i tot aquells centres que l'havien mantingut fins ara, si no ho demanen, també la podrien perdre, i, per tant, no entenem aquesta manera de fer les coses. Nosaltres a això no en diem «lluitar contra

la segregació», no compensar les desigualtats existents. Doncs teníem aquest acord, iniciar aquesta recuperació; no pot ser que, si no es demana, fins i tot aquells que la tenien fins ara la puguin perdre. Llavors, li demanaria, si us plau, si ens pot fer alguna explicació, més que re perquè si no la senyora Palacín i jo no farem tanta feina, si no va servir de re.

Sobre les activitats de lleure educatiu, sobre l'estiu, fa pocs dies, doncs, que han començat a la majoria de territoris els casals i altres activitats de lleure, i li volíem demanar –potser no té les dades encara a dia d'avui– si sap si ha crescut o no l'oferta d'aquestes activitats de lleure, i si en aquests primers dies podem saber si el nombre d'usuaris ha baixat, per quines causes –pot haver-hi encara por de moltes famílies, no?, de participar en aquests casals, i sobre les impressions del sector del lleure respecte a aquest estiu. Sabem que les ràtios alumne-monitor-infant són les mateixes, però s'han aplicat moltes mesures, no?, de prevenció, de distanciament, i ens agradaria saber, doncs, si saben si està funcionant tot amb relativa normalitat, i, en tot cas, de manera satisfactòria.

Però li volíem demanar específicament quines mesures concretes han aplicat per aconseguir que aquell alumnat més vulnerable, que ha estat més desconnectat en aquests últims mesos, s'incorpori en alguna d'aquestes activitats esportives o de contacte amb la natura o de reforçament educatiu. Vostè ha parlat d'un decret de mesures urgents, però a nosaltres el que ens diuen és que no s'ha obert la convocatòria d'aquest decret, i, per tant, a tot arreu, no?, moltes entitats del tercer sector o ajuntament ens demanen quan s'obrirà aquesta convocatòria amb aquests ajuts que vostè parlava. I també demanar si aquest alumnat ha estat contactat via direccions dels centres o bé s'ha fet a través dels serveis socials municipals, és a dir, com han treballat, amb quina coordinació han treballat amb els ajuntaments i si s'ha incentivat realment aquesta participació d'aquests infants i joves en aquestes activitats i quina coordinació, com deia, hi ha hagut entre Educació i Afers Socials.

Sobre el pla d'acció contra la bretxa digital també li demanaré algun aclariment. Ja vam denunciar en el seu dia, doncs, que no s'hagués donat una resposta més ràpida o més completa a aquest alumnat, no?, tant amb dificultats de connectivitat com amb manca d'equipament informàtic necessari per mantenir el mínim vincle amb el seu

procés d'escolarització, com sí que havien fet altres comunitats, i vam denunciar, no?, que el seu departament, com a autoritat educativa a Catalunya, no hagués garantit el dret a l'educació de tot l'alumnat escolaritzat, precisament per a aquest alumnat, doncs, que no tenia, en fi, el material necessari.

Però, dit això, ens preocupa què pot passar el proper curs, no? Vostè n'ha parlat, i avui ho ha explicat molt bé, el pla digital. Però en tot cas volem saber: primer, l'alumnat que sí que ha rebut aquests paquets en aquestes setmanes, l'haurà de tornar? Per exemple, aquells que provenien de centres educatius, han tornat a les escoles? Més que res per veure, si no, com ho faran el proper curs aquests centres. O quina és la xifra exacta que avui dia contempen d'alumnat que no disposa d'aquest equipament? Durant el confinament parlaven de 55.000 famílies –vostè n'havia parlat–; a la premsa, l'altre dia llegíem 140.000. Si ens pot dir a dia d'avui, doncs, de quina xifra estariem parlant. I, per tant, ja m'ha quedat clar que no tot l'alumnat de Catalunya rebrà un ordinador amb connexió al proper curs, no? He entès que es prioritzarà tercer d'ESO fins a la postobligatòria, i, en tot cas, després, no?, alumnat d'altres cursos que tenen aquesta dificultat. I, en tot cas, qui gestionarà la compra d'aquest material? Ho faran els centres? Hi haurà una compra centralitzada del departament? I li agradaria que ens ho poguéssim explicar.

I, per tant, també saber si aquest cost, aquests 103 milions d'euros que hem entès que costarà aquest pla amb aquests objectius, si tenen previst en el calendari, doncs, allargar-ho perquè acabi arribant a tothom, a tot l'alumnat, i quan seria, no? Un calendari..., què estem parlant, de dos anys, de tres, de mesos? Si això ens ho podria explicar. I, en tot cas, quina part d'aquest cost finançarà o està previst que sigui finançat amb finançament provinent de l'Estat, si tenen informació sobre quina part es finançarà d'aquesta manera.

També volia parlar de la situació, no? d'infrafinançament general que arrossega el sistema educatiu, dels recursos addicionals que destinen el seu departament o el seu govern al proper curs, i per quins conceptes. Des del PSC hem defensat la necessitat de planificar un curs molt compensador de les desigualtats educatives que veiem que s'han agreujat; de combatre l'abandonament escolar prematur, que veiem que està repuntant; d'abordar la lluita contra la segregació – vostè en parlava–

, o de recuperar l'atenció a l'alumnat amb necessitats educatives específiques, que ha patit especialment aquest episodi de confinament. I, evidentment, tot això requereix recursos, que en els pressupostos vigents no estan previstos de manera suficient, i, per tant, volem conèixer –i avui jo crec que els ha avançat una mica– els plans del Govern addicionals, no?

Tenia els dos comentaris de recursos, que jo crec que ho ha aclarit, no?, la diferència de xifres entre els 370 i els 450, em sembla que, en fi, ho he entès. Però, en tot cas, d'aquesta xifra, també li volia demanar quins d'aquests aportarà, o saben que aportarà, el Ministeri d'Educació, és a dir, d'aquests 370 o 450, com ho vulguem comptar, si tenen ja la xifra dels que vindran del ministeri. Nosaltres ens pensem que seran uns 320, 300..., i volíem saber si ens podria confirmar de què estem parlant.

I també li volia demanar que els desglossés –jo crec que ho ha fet una mica. El pla digital hem entès que són 103 milions d'euros; el pla contra la segregació, o dit, no? millora d'oportunitats educatives, 33 –perquè fem preguntes que veiem..., afirmo–; per al professorat addicional, bé, he entès que està pendent de la negociació, de la concreció exacta i els perfils, per tant, això, doncs... Sí que li volia demanar el tema de les infermeres escolars, que no sé fins a quin punt..., si això ho pot explicar una mica més. I quant cost, sobrecost, en tot cas, per a serveis de neteja o desinfecció addicionals, si aquí també tenen una xifra del que calgui.

I una cosa que no ha parlat: quins recursos addicionals preveuen de suport al 0,3 i als plans de viabilitat de les llars d'infants, siguin, sobretot..., tant municipals com privades?

Igualment, també li volia..., potser també demanar algun aclariment, tot i que ho ha fet, pel tema de la xifra de professorat, perquè vostè parlava de cinc mil, el president de deu mil, que és el doble, no? Entenc, segueixo entenent que està pendent de concretar amb els sindicats. Però, en tot cas, sí que no entenem: si les ràtios les ha de decidir cada escola, no?, si les ràtios... Si algú ho pot aclarir... Havíem entès que les ràtios les havia de decidir cada escola; no enteníem com podia ser que la xifra de docents la donarien vostès des del departament. Per tant, aviam si podem saber quants professionals addicionals tindrem per cada centre, i si seran per pública i

concertada, també, quants professionals addicionals tindrem aquest proper curs per cada centre educatiu.

Respecte a l'enfocament de la planificació del proper curs, ahir escoltàvem la veu de molts sindicats que, malgrat el que vostè diu, doncs estaven molt descontents per no haver consensuat amb ells aquesta proposta a dia d'avui; queixes, també, de mestres i de direccions per la poca claredat de moltes instruccions que han enviat – això, doncs, realment no és nou. Però un exemple, no?, de les instruccions –potser no són definitives, però... Hi ha un punt que diu: «El departament haurà de conèixer l'estat de salut del personal treballador per valorar la seva vulnerabilitat i especial sensibilitat respecte a la Covid-19 en el marc de referència vigent, i en base a aquest coneixement establir, si s'escau, mesures específiques de protecció per a aquest personal treballador.» Està bé, però clar, no diu com coneixeran aquest estat de salut. Es faran proves? Es fiaran de declaracions jurades? Com garantiran la seguretat dels centres en el cas del personal docent i no docent? Portaran mascareta els mestres? D'això, jo crec que n'ha parlat poc, i li donaria les gràcies si en pogués parlar una mica més.

I després una altra preocupació des del punt de vista pedagògic: no sabem si hi hauran instruccions de mantenir agrupaments diferents per motius pedagògics. No ho sé, penso, per exemple, en centres que fan agrupacions..., comunitats de petits, comunitats que barregen, per tant, grups. Si això es podrà fer amb mascareta o altres mesures, si es recomanarà des del departament restringir determinades pràctiques, que jo crec que s'havien implantat amb molt èxit pedagògic en els últims anys, perquè estem davant d'una emergència educativa, però també vostè diu que estem davant d'una emergència pedagògica. I voldríem conèixer la valoració que fa vostè respecte a l'impacte pedagògic que ha tingut aquest confinament, sobretot perquè el Col·legi de Pedagogs i Pedagogues parlar de retrocés pedagògic, i veure, doncs, a partir d'això, quin enfocament fan de cara al proper curs.

Però, en definitiva, conseller, hem viscut tots moments molt difícils; el sistema educatiu no ha estat exempt d'una excepcionalitat causada pel tancament de centres, per la necessitat de confinament que ha perjudicat molt el conjunt de la comunitat educativa, que ha afectat especialment l'alumnat més vulnerable, que ha

agregat les desigualtats socials i educatives que ja existien i que ha posat contra les cordes i ha evidenciat encara més les limitacions del sistema educatiu o l'impacte de l'infrafinançament que arrosseguem, també, des del 2010. Però entenem, també, per posar-ho en positiu, que en podem haver extret lliçons, no?: la importància de l'escola, pel seu caràcter igualador; el valor de la presencialitat, del vincle, no?, del *peer-to-peer*, de l'efecte company; la dedicació dels mestres i les famílies, que hem de posar en valor, i, per tant, podríem convertir aquesta dificultat, o el repte del proper curs escolar, en una oportunitat, no?, per millorar la qualitat de l'atenció educativa; per reduir ràtios; per abordar la segregació escolar i abocar-hi recursos extraordinaris donada la situació –si comencen amb aquest pla, no?, que segurament és insuficient a nivell de recursos, però en tot cas va en la bona direcció, ho celebrem–; per revertir retallades, com la de sisena hora en els centres públics; per millorar la inversió o el finançament del sistema educatiu; per plantejar fórmules de cooperació lleial amb els ajuntaments dotades de recursos, i d'acord, també, amb les competències de cadascú, o per desplegar les zones educatives que preveia la LEC, o crear un observatori de l'equitat educativa a Catalunya. Són propostes que em sembla que podrien convertir-se en una oportunitat de millora de cara al proper curs.

I a dia d'avui, doncs, tenim dubtes, no?, si realment els recursos que es posaran sobre la taula són els necessaris, si l'impuls del Govern serà el suficient per aprofitar aquesta oportunitat per renovar i millorar el sistema educatiu. Hi som a temps, conseller, o estem en campanya? Jo crec que aquí, si som a temps, li demanem que s'ho creguin, que busquin aliats, i si en busquen, doncs, a nosaltres, en aquesta direcció ens trobaran.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Niubó. Ara seria el torn del diputat Marc Parés, del Grup Parlamentari Catalunya en Comú Podem.

Marc Parés Franzi

Gràcies, president. Bona tarda, conseller, diputats i diputades. Gràcies, conseller, per l'exposició i per aclarir alguns dels dubtes que nosaltres també teníem, no?

Agrair, també, doncs, la interlocució durant tots aquests mesos, les reunions que hem anat tenint amb els diferents grups parlamentaris i també la predisposició a incorporar algunes de les propostes que des del nostre grup parlamentari hem anat realitzant, conjuntament, també, amb alguns altres grups.

Dit això, no?, i escoltant una mica l'exposició i llegint les instruccions i l'altre document que, efectivament, doncs, sí que tenim, tot i que no se'ns ha pogut lliurar, sí que li hem de manifestar una certa sorpresa, una certa sensació, també, d'oportunitat perduda, no?, en el sentit... Vostè deia: «Clar, no hem de respondre tan ràpid com en la emergència sanitària, estem davant d'una emergència educativa.» Però clar, vostè mateix ho deia, no?: els efectes d'aquesta emergència educativa poden ser molt més greus, en el sentit que afecten de ple a tota una generació de joves i infants, no? I en aquest sentit, també li havien sentit dir a vostè, cosa que també havia manifestat que compartíem, no?, la sensació d'aprofitar aquesta situació de crisi com a oportunitat per impulsar canvis estructurals en el sistema educatiu. I no acabem de veure, o creiem, com s'acaben materialitzant aquest inici de curs 20-21, doncs, algunes d'aquestes oportunitats per impulsar aquestes transformacions, doncs..., quedaran sense acabar-se de realitzar. I em refereixo a algunes qüestions que no fa gaires dies,

Fitxer 29CE6

parlant-ho amb vostè, doncs, estaven sobre la taula, com és el tema de les ràtios, no? Jo vull recordar que en el darrer Ple, doncs, vam aprovar una moció on dèiem explícitament que es reduirien ràtios, que mantindríem les línies actuals d'educació infantil i primària i que obriríem línies de secundària per atendre l'increment estructural de la demanda, no? I ara resulta que les ràtios, doncs, ja no en parlem, o ja no són importants. Que puc entendre que, des d'una perspectiva sanitària, s'abordi, no?, la problemàtica des d'un altre criteri, com vostè ens ha explicat, però, com ha dit, estem davant d'una emergència pedagògica, i que, per tant, requereix també de criteris pedagògics.

I, per tant, també li preguntem, doncs, quin percentatge d'increments d'aules hi haurà o no hi haurà aquest curs, quants grups es tancaran si és que se'n tancaran, o no –

nosaltres esperem que no, no? I dir-li també, no?, doncs que, tot i que ha reconegut en més d'una ocasió en la seva exposició que estem davant d'una emergència de caràcter pedagògic, en el conjunt de l'exposició hi hem trobat a faltar alguns dels elements, algunes de les mesures més pedagògiques, no? Si en la segona intervenció ens poguéssim aclarir, per exemple, com s'adaptarà el currículum a aquesta nova situació, no? Per tant, alguns elements més de caràcter pedagògic de com s'abordarà aquest nou curs.

També la qüestió dels espais, és a dir, fa ben pocs dies teníem els ajuntaments i les escoles mesurant, no?, a les aules per veure quants alumnes hi cabien, quants espais necessitaven de més, i ara sembla que això, doncs, ja no ho necessitem, no?, o, en tot cas, esperem no haver-ho de necessitar, perquè potser ho necessitaríem si la situació es compliqués. I, clar, en aquest sentit sí que nosaltres creiem, doncs, – evidentment, celebrant que la situació no..., és a dir, que no hagi de ser tan complicat tot– però, en tot cas, sí que creiem que hi havia una oportunitat aquí per teixir relacions, per teixir xarxes entre els centres educatius i els equipaments comunitaris, municipals del voltant d'aquests centres, i sí que creiem que això s'hauria d'aprofitar per començar o continuar a treballar amb aquesta lògica de l'educació fora del centre i la relació entre els centres educatius i els seus entorns i les seves comunitats. I, per tant, sí que creiem que si s'havia començat a fer una feina en aquesta direcció, encara que fos només per una qüestió merament logística, de necessitat d'espais, es pugui aprofitar des d'un punt de vista també pedagògic i d'abordatge del concepte, de què entenem per educació.

Li volíem comentar algunes qüestions –la diputada Niubó ha fet referència a algunes que també compartim, eh? Per exemple, amb algunes de les queixes que a nosaltres també ens han arribat en relació amb aquestes noves instruccions per al curs 20-21. És a dir, nosaltres celebrem que s'estigui enfocant la qüestió des d'un major diàleg, no?, del que s'havia fet anteriorment, que poder no va ser suficient, si es va fer, no?, especialment pel que fa a l'inici del tercer trimestre i a la reobertura de centres al juny. Hem vist –i vostè ens ho ha explicat– que ha parlat amb moltíssims alcaldes al llarg d'aquest temps, que s'ha reunit amb en diferents agents educatius, i, per tant, celebrem que estiguem en aquesta via. Però, clar, veient el resultat, a vegades un té la sensació que, bé, potser parlem per explicar què és el que farem però no

acabem d'escoltar o d'intentar arribar a consensos amb el conjunt de la comunitat, veient les reaccions d'alguns àmbits, eh?, i ja entenem que correspon al departament prendre decisions. Però, en tot cas, potser aniria millor si aconseguíssim arribar a majors consensos. I, en aquest sentit, la sensació que tenim una mica és que estem utilitzant, o que s'està utilitzant l'autonomia de centre, no?, amb una certa lògica de, al final, l'abandó de la..., no?, o el sentiment d'abandonament per part d'alguns centres, no? Recollint algunes de les queixes que ens arriben, i que potser són aïllades –no ho sabem, eh?–, però clar, alguns directors de centres ens diuen: «Clar, és que el dia 23 les direccions hem de presentar un pla per a tot el curs», que implica que han d'organitzar els horaris dels seus professionals, han de decidir com seran els grups, han de preveure quines accions s'hauran de prendre en cas que canviï la situació, han de decidir si hi haurà ensenyament *online* al batxillerat, han de convèncer especialistes perquè facin altres matèries, en definitiva, una enorme llista, no?, de responsabilitats que es trasllada a les direccions de centre per prendre un cúmul de decisions en les quals fàcilment es poden trobar, doncs, sols o desbordats, no?

Aleshores, en aquest sentit, i veient una mica el que nosaltres rebem, eh?, sí que el que li demanàriem serien dues coses, no? La primera, que els centres no estiguin sols prenent totes aquestes decisions, per tant, acompanyament per part del departament a tots el centres, un per un, no?, perquè puguin planificar conjuntament amb els serveis del departament, doncs, totes aquestes qüestions, i això implica molta coordinació, no?, i que la presa de decisions sigui conjunta i sigui *ad hoc*, segurament, cas per cas. Per tant, acompanyament per part del departament als centres per prendre totes aquestes decisions des d'ara fins al 23, i també seguir amb l'acompanyament després del 23 de juliol.

La segona qüestió que li volíem plantejar és que els plans de reobertura de centre, no?, que aquesta planificació, doncs, que tingui una validació des del punt de vista sanitari, des del punt de vista de salut pública, perquè entenem que també preocupa molt als centres, doncs, haver d'assumir segons quines responsabilitats que tenen implicacions des d'un punt de vista sanitari. I, per tant, una validació des del punt de vista sanitari d'aquests plans de reobertura de cara al setembre.

Anant a algunes de les qüestions que ens ha exposat, i que, efectivament, doncs, agraiïm, també, o celebrem que s'hagin incorporat en aquesta actuació que ens ha plantejat, especialment el que té a veure amb el pla de xoc contra la segregació escolar o contra les desigualtats educatives, no? Celebrem el volum de recursos que s'hi avocaran. També l'enfocament que ens ha començat a apuntar, tot i que ens genera alguns dubtes i hi veiem alguns riscos, no? El primer risc és que no acabem cobrint ara, amb aquests recursos extraordinaris, allò que ja hauríem hagut de fer si no hi hagués hagut la Covid-19, que és desplegar el Pacte contra la segregació escolar. Per tant, que una cosa no substitueixi l'altra, no?, és a dir, aquests recursos no han de servir per fer allò que ja ens havíem compromès a fer, que era implementar el Pacte contra la segregació escolar. I, en canvi, sí que han de servir per revertir les desigualtats educatives que s'han agreujat i que s'han generat amb el confinament. Perquè, clar, hem de ser conscients que hi poden haver alumnes que, molt probablement, hauran estat sis mesos, al setembre, sense contacte amb activitats de caràcter educatiu, ja sigui en forma presencial, en format *online* o en format de lleure educatiu. Sí que hi haurà molts alumnes que hauran participat, no?, d'alguna d'aquestes activitats, però altres potser no. I, aleshores, també creiem que hauríem de tenir-ho, això, ben diagnosticat, i saber de quants alumnes estem parlant que s'han desconnectat durant sis mesos, no?

Amb relació a aquests 33 milions d'euros, sí que ens agradaria saber, no?..., o tenim algunes propostes i no sabem si estan incorporades o no en el plantejament que fan, eh? La primera és que nosaltres creiem que caldria, no?, o que caldrà un inici de curs amb una avaluació diagnòstica, si pot ser per a tot l'alumnat, perquè hem de recordar, no?, que es va tancar el curs anterior sense fer l'avaluació que habitualment es fa a quart d'ESO. Per tant, una avaluació diagnòstica que ens permeti, per una banda, conèixer quin ha estat l'impacte del confinament sobre els aprenentatges, però també sobre els elements, no?, relacionals, emocionals, psicosocials, és a dir, una fotografia global de saber on som després d'aquesta situació, perquè només sabent on som podem actuar. I, per altra banda, una avaluació diagnòstica que també hauria de servir per identificar aquell alumnat més vulnerable, el que s'ha vist més impactat per la Covid, i que, per tant, requerirà d'una major atenció i d'un major acompanyament, no? És, en altres paraules, una

avaluació diagnòstica orientada a personalitzar l'educació d'acord amb la realitat i l'entorn de cada infant.

En segon lloc, no?, entenem que aquest pla de xoc hauria d'anar acompanyat de nous professionals al centre, i vostè mateix ens ha aclarit ja que això serà així, no?, amb 26 milions addicionals. Perquè nosaltres creiem que és molt important entendre que la lluita contra les desigualtats educatives passa sí o sí per la incorporació en els centres d'aquests nous perfils professionals de l'educació, no necessàriament docents, no?, que tindran un paper clau.

I aquí hi ha la qüestió dels educadors socials, que nosaltres entenem que és essencial, i que, a més a més, entenem que no només s'han de ubicar en els centres d'alta complexitat, perquè la seva activitat té a veure amb una nova concepció del que entenem que hauria de ser l'educació des d'una perspectiva comunitària, i que, per tant, no només ha d'anar en aquests centres. Clar, si no l'hem entès malament, ens ha parlat d'uns cinquanta educadors socials. Clar, nosaltres creiem que n'hi hauria d'haver un per cada centre, per tant, n'estem molt lluny. I només l'Ajuntament de Barcelona, amb el Pla de barris, a dia d'avui ja està dotant d'educadors socials cinquanta-tres centres de la ciutat. Per tant, creiem que la xifra de cinquanta educadors socials per tot un curs per a tota Catalunya, que entenem que s'hi afegiran aquests cinquanta-tres que ja té la ciutat de Barcelona ella sola, diguéssim, no?, doncs és una xifra clarament insuficient, i que a més tampoc s'adiu amb el que vam aprovar en la darrera moció del nostre grup en el Ple.

També creiem que és clau, com ja ens ha manifestat, l'ampliació de la plantilla de TEIs i de TIS, però també estabilitzar la plantilla actual d'interines, tal com també vam aprovar. I aquí també voldríem saber com es donarà compliment a aquest punt de la moció que es va aprovar, per tant, com ho faran.

I en tercer lloc, amb relació al pla de xoc, doncs sí dir-li que per nosaltres la lluita contra les desigualtats educatives, com l'hi deia, passa per una reconceptualització, per un canvi de paradigma on l'educació es produeixi en tots els temps i en tots els espais. I, per tant, aquí és clau l'element municipal, no?, la visió comunitària i municipalista de l'educació, i no sabem si en el pla que estan desenvolupant hi és o no hi és, és a dir, no sabem si contempla o no, per exemple, la represa de plans

educatiu d'entorn, no?, ni si els recursos aniran també als ajuntaments, o si totes seran només mesures que s'impulsaran des del departament. És a dir, ja entenem que hi ha una colla de mesures, per exemple les de personal, que depenen del Departament d'Educació i que s'han de centralitzar a nivell de política nacional, no?, però entenem que amb aquesta concepció de l'educació des de la proximitat i des de l'entorn és important, també, donar un paper aquí als ajuntaments, i, per tant que arribin recursos també amb tot allò que té a veure amb l'activitat no lectiva, amb l'activitat extraescolar. I, per tant, també ens agradaria saber si això es materialitzarà.

Una altra qüestió que li volíem plantejar és tot el que té a veure amb els centres d'educació especial i l'alumnat amb necessitats educatives especials, que ja ens ha dit que en el nou document, que en el darrer document s'incorporen algunes qüestions de major concreció. Nosaltres entenem que aquí hem de reconèixer que ho hem fet malament segurament tots, no?, durant aquests mesos, deixant molt de banda aquest alumnat i aquests centres. I, de cara al proper curs, creiem que el que caldria és que els centres d'educació especial i l'alumnat amb necessitats educatives especials en centres ordinaris, o el servei educatiu que se'ls hi presta, han de ser considerats com a serveis essencials, i que, per tant, de cara a un futur confinament total o parcial, aquests centres no poden tancar, i aquests alumnes no es poden quedar desatesos. Per tant, cal garantir, cal preveure..., per tant, no com diu el document actualment, que, si les condicions ho permeten, se'ls oferirà el servei, no; en qualsevol cas, aquests centres no poden tancar, i el servei s'ha d'oferir, perquè entenem que és un servei essencial.

I per anar conclouent, president, com li ho plantejava la diputada Anna Niubó, també, ens preocupa el tema de les beques menjador, que hi va haver un compromís que vam acordar el Govern amb el Grup dels Socialistes i amb el nostre grup, i que ens està arribant per part d'alguns ajuntaments que el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies els està dient que no pensen fer se'n càrrec. I, pel que ens consta, tampoc s'ha fet efectiu el pagament dels darrers quinze dies de juny. Per tant, sí que volem saber on estem i com es farà efectiu aquest compromís.

I l'última qüestió –i acabo, president–: tot el que té a veure amb el lleure educatiu. Nosaltres creiem que hem de ser conscients que és un sector que ha estat molt

impactat per aquesta crisi, i el que demanem és un rescat del sector del lleure educatiu, perquè ara no han tingut aquest suport i estan en una situació molt dèbil, que cal rescatar-los, no? De fet, el 70 per cent de la facturació d'aquest sector els ve de la vessant escolar. I el que sabem ara és que la majoria d'entitats i empreses de cara a l'estiu han reduït l'oferta i estan al 50 per cent d'inscripcions, i algunes menys. Cosa que ens porta també a preguntar-nos: el lleure educatiu d'aquest estiu, realment, si s'està assumint o no, si hi han alumnes, si s'està utilitzant per tots els alumnes o no. En tot cas, demanem un rescat del sector.

I l'última cosa, president. En relació amb aquest sector, també demanaríem que el departament es comprometés, de cara a la tardor següent, doncs, a animar a que les escoles, els centres, facin activitats de lleure extraescolars, colònies, etcètera.

Gràcies, president.

El president

Gràcies, senyor Parés. Ara, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora Sonia Sierra.

Sonia Sierra Infante

Moltes gràcies, senyor president. Gràcies, conseller, per les seves explicacions, i li volia agrair, també, les reunions que regularment ha convocat durant aquest confinament. I també volia donar les gràcies al president per la flexibilitat amb el temps, perquè penso que avui era molt necessària.

Estem vivint una època de grans incerteses i de grans dificultats; jo li reconec aquestes dificultats,

Fitxer 29CE7

com les hi reconec al Govern de la Generalitat i també al Govern de la nació. I, sens dubte, un dels temes que més amoïna els ciutadans és el retorn a les aules. És un tema que preocupa tant a les famílies com al professorat com als alumnes. I la veritat és que les diferents versions que han anat donant durant aquest temps, tant la ministra Celaá com vostè, lluny de tranquil·litzar, han creat moltes vegades més

intranquil·litat, perquè hi ha hagut una sensació d'improvisació constant durant tots aquests mesos, tot i que jo li reitero que entenc que és un tema molt complicat i que les situacions anaven canviant. Però la realitat, també, és que l'alumnat, les famílies i el professorat s'han sentit moltes vegades abandonats. I ara ha tornat a passar amb el coneixement que hem tingut de les instruccions d'inici de curs, i dona la sensació, o això ens transmeten, sobretot, directors i professorat, que sota el parany de l'autonomia de centres se'ls deixa una mica abandonats.

Y creo que uno de los temas que más preocupa a la comunidad educativa es la seguridad en esta vuelta a las aulas. Tanto el profesorado como el alumnado y las familias quieren estar seguros de que no va a haber contagios en los centros escolares, como todos los ciudadanos en sus respectivos centros de trabajo. Desde Ciudadanos creemos que la mejor medida para garantizar esta seguridad es hacer test, y, de hecho, los países que mejor han controlado la pandemia han sido aquellos que han hecho más test, y por eso nosotros pedimos que se hagan test rápidos al profesorado y al personal que va estar con los alumnos, como vamos a hacer nosotros en Andalucía. Porque nosotros queremos que tanto el profesorado como el alumnado catalán esté tan protegido como el andaluz.

Y también nos gustaría que tuvieran libros de texto gratis, igual que los alumnos andaluces, murcianos y madrileños, porque allí donde gobierna Ciudadanos se nota porque se aplican políticas útiles. Y no hay duda de que las familias necesitan ahora más que nunca medidas para aliviar su economía, y una buena medida para aliviar su economía sería no tener que pagar más de trescientos euros por hijo en libros. Ojalá los alumnos catalanes pudieran tener libros de texto gratis, como tienen los alumnos de las comunidades autónomas donde nosotros gobernamos. Pero los políticos separatistas no quieren que los alumnos catalanes tengan libros de texto gratis, y hacen todo lo posible para que la ley de Ciudadanos que garantizaría la gratuidad de los libros de texto no salga adelante. La llevan boicoteando desde que superó el trámite a la totalidad. Esto significa que muchas familias este mismo mes de julio, o quizás en septiembre, pues tendrán que hacer este desembolso de más de trescientos euros por hijo en una situación pues quizás de ERTE o de desempleo que se han encontrado ahora en medio de la pandemia.

Yo le pediría, tanto al señor *conseller* como al resto de los políticos separatistas, que piensen en las familias y que permitan que por fin pueda salir adelante la ley de Ciudadanos, que sería una garantía de que todos los alumnos iban a poder tener libros de texto gratis, y que a aliviaría muchísimo a las familias en esta situación tan complicada.

Y otras de las medidas que son absolutamente necesarias tras meses de confinamientos son, por una parte, las colonias, los casales y también el refuerzo estival. Nosotros vamos a hacer refuerzo estival en Andalucía, y hay evidencia científica de que es una de las maneras de poder superar el fracaso escolar y, de paso, el abandono escolar prematuro, y además tenemos el reconocimiento de Save the Children en esta medida. Y digo que es una medida absolutamente necesaria porque, pese al enorme esfuerzo del profesorado, la educación a distancia ha sido un fracaso. En primer lugar, ha sido un fracaso porque ha puesto en evidencia la brecha digital que, como se dice constantemente, y es verdad, es una derivada de la brecha social. Y, pese a la ingente cantidad de dinero que la Generalitat gasta en el CTTI, la realidad es que muchos alumnos catalanes no tienen acceso ni a un ordenador ni a Internet en 2020.

Y, en segundo lugar, ha sido un fracaso porque los recortes en formación del profesorado que perpetró en su día la *consellera* Rigau, y que a día de hoy todavía no se han revertido, han dejado ver que una gran parte del profesorado no tiene la formación digital necesaria. Usted ha hablado del dinero que va a destinarle, pero me gustaría saber cuántos cursos de formación van a ofrecer y si tiene la previsión de qué participación van a tener estos cursos. Nosotros, por ejemplo, en Andalucía tenemos más o menos estipulado que van a ser unos cien mil profesores. Y también, con las medidas que ha estado explicando, ¿va a garantizar que de verdad los alumnos tengan un ordenador y acceso a internet? Me refiero a un acceso particular, y no a los ordenadores prestados por los colegios o por los ayuntamientos, que se van a tener que devolver.

Le decía que el resultado de la educación a distancia durante el confinamiento ha sido, por una parte, que el profesorado se ha visto desbordado y ha tenido que poner toda su voluntad para poder salvar el curso, a falta de directrices claras, sobre todo

de la ministra Celaá, y que repercutían en que tampoco teníamos directrices claras aquí en Cataluña. Y el resultado de la educación a distancia durante el confinamiento ha sido que parte de los progenitores han acabado haciendo de profesores mientras teletrabajaban o trabajan fuera de casa, o quizás tenían que cuidar algún familiar enfermo. Señor *conseller*, ¿tiene preparado algún plan de conciliación por si tiene que cerrar alguno de los centros escolares? Porque creo que estaremos todos de acuerdo en que no se puede volver a repetir la situación que hemos vivido, que entiendo que nos pilló a todos por sorpresa, y que ha tenido como resultado mucho trabajo por parte del profesorado, mucho trabajo por parte de las familias y, a la vez, mucha frustración, mucha frustración porque, pese a tanto trabajo, insisto, la educación a distancia ha acabado siendo un fracaso.

Por eso es tan necesario el refuerzo estival del que les hablaba hace un momento. Desde Ciudadanos creemos que no solo es necesario un refuerzo estival, sino que también sería necesario un refuerzo a lo largo de todo el curso, porque los alumnos, que durante el confinamiento o bien han estado desconectados o bien les ha costado mucho seguir el curso, van a necesitar un refuerzo. Nosotros proponemos un plan de tutoría para poder ayudar a estos alumnos a no quedarse atrás un plan avalado por evidencia científica, porque no queremos –ya lo he dicho– que esto acabe desembocando en fracaso escolar y en abandono escolar en prematuro. Señor *conseller*, ¿qué medidas va a tomar para garantizar que ningún alumno se va a quedar atrás? ¿Cómo van a intentar evitar que aumenten las cifras de fracaso y abandono escolar que son ya una amenaza?

Sin duda, una de las medidas necesarias para evitar este fracaso escolar es la contratación de profesorado y de personal auxiliar. Usted ha dado las cifras económicas, pero seguimos, a día de hoy, sin saber la cifra de profesorado. Porque usted anunció en rueda de prensa que cinco mil, pero cinco mil entre profesores, técnicos de educación especial e incluso personal de administración y servicio – bueno, esto es lo que dijo la rueda de prensa–, pero la señora Budó había dicho nueve mil; el señor Torra dijo que miles y luego dijo que entre seis mil y nueve mil. ¿Por qué este baile de cifras? ¿Por qué no nos dicen una cifra aproximada? Porque nosotros, por ejemplo, en Andalucía ya hemos dicho que serán unos seis mil profesores más mil quinientos de otro tipo de personal.

Y si siempre hay que tener muy en cuenta los alumnos más vulnerables, porque son los que más necesitan del Estado, ahora, en esta situación de pandemia, se convierte en algo absolutamente prioritario. No podemos permitir que ningún alumno se quede atrás en sus estudios y tampoco en su alimentación. Es necesario garantizar que todos los alumnos que lo necesiten van a poder acceder a una beca comedor. Y para eso hay que revisar el umbral, porque muchas de las familias que cuando se hizo este umbral de becas estaban en una estación que no necesitaban becas, ahora, tras la pandemia, pueden necesitarla, porque ha podido cambiar su situación económica. Entonces, ¿han tomado ya las medidas necesarias para revisar y ampliar los requisitos para estas ayudas?, que es algo que desde Ciudadanos pedimos ya hace meses.

Y, por supuesto, también hay que garantizar –usted ya ha hablado del tema– que todas las familias van a tener acceso –las familias que lo necesiten– a tarjetas monederos durante los periodos no lectivos. Y esto es fundamental, porque es que quizás es la única comida sólida que van a poder hacer esos niños a lo largo del día.

Y, por supuesto, para no dejar a nadie atrás son más necesarios que nunca los desdoblamientos, para atender a esos alumnos que más lo necesitan. ¿Tienen calculado más o menos el número de desdoblamientos? Por cierto, le he de decir que, con respecto a las instrucciones de inicio de curso, a mí me parece un error que se vete la composición de grupos homogéneos. Sí, eso lo dice en las instrucciones de inicio de curso. ¿Alguien se imagina que cuando nos apuntamos a una escuela de idiomas nos dijeran «no va a haber grupos homogéneos, porque eso es segregador»? Resultaría absurdo. Y, de hecho, digan lo que digan las instrucciones, le aseguro que en la mayoría de centros acaban agrupando de una manera o otra en grupos homogéneos.

Com ja saben, a Ciutadans ens preocupa molt el tema de l'educació especial, i, de fet, som el grup que més iniciatives ha presentat per millorar l'atenció a aquest col·lectiu. La veritat és que m'ha fet molt contenta, i li vull donar les gràcies, perquè avui ha dit que per fi hi haurà monitors especials per als alumnes amb trastorn d'espectre autista. La primera vegada que jo vaig portar el tema aquí, en aquesta mateixa comissió, des de la bancada separatista se'm va acusar de mentidera, em

van dir que era mentida el que estava dient. Després, es va reconèixer, i vostè es va comprometre, i jo l'hi reconec, des de que va agafar el càrrec que això es solucionaria, i sembla que, per fi, el proper curs serà possible. I li dono les gràcies. I vull reconèixer també, una vegada més, com Ciutadans, sigui als governs o sigui a l'oposició, fem política útil, i aquesta, de veritat, em sembla de les mesures més útils perquè acaba amb una discriminació, discriminació amb totes les lletres.

Bé, si tot l'alumnat i les seves famílies han tingut un daltabaix durant el confinament, per als alumnes d'educació especial això ha estat molt més dur. Perquè estem parlant d'uns alumnes que, en molts casos, ho tenen complicadíssim per poder seguir el curs a distància, i estem parlant també d'uns alumnes que, en molts casos, reben als seus centres sessions que són fonamentals per al seu desenvolupament, com ara doncs fisioteràpia, logopèdia o teràpia ocupacional. I si abans parlava de les dificultats de la conciliació de les famílies en general, ja ens podem imaginar com es multipliquen les dificultats en els casos dels alumnes amb necessitats educatives especials. Tots tenim molt a aportar a aquesta societat i no podem deixar ningú enrere; cadascú des de les seves possibilitats ha d'aportar el que pugui a aquesta societat. I necessitem que els alumnes puguin donar el millor d'ells mateixos. Per això li demano, i sé que la tindrà, senyor conseller, especial sensibilitat pel que fa al retorn dels centres d'educació especial; que escolti les famílies, que escolti els professionals, que són els que millor coneixen les necessitats d'aquests alumnes, que són necessitats molt variades, no és un grup homogeni. Li vull preguntar quines mesures pensa prendre per garantir el retorn segur per als centres d'educació especial, si farà algun protocol especial per a aquests centres. I també li vull preguntar sobre la contractació d'intèrprets de llengua de signes amb aquests diners que es dedicaran a l'educació especial.

I un altre col·lectiu que s'ho està passant molt malament és el sector de les activitats de lleure i les cases de colònies. Es tracta d'unes activitats molt arrelades al nostre sistema educatiu i que proporcionen als alumnes un seguit de coneixements i d'experiències que van més enllà dels ensenyaments reglats, però no per això són menys importants. Des de l'Administració s'està ajudant diferents sectors, però aquest, que és un dels grans perjudicats, no està rebent el suport que necessita de l'Administració, i molts creuen que hauran de tancar si no els arriben els ajuts. Des

de Ciutadans demanem al Govern de la Generalitat que doni més suport a aquest sector, perquè els nens i els adolescents han estat confinats durant tres mesos i ara necessiten més que mai aquestes activitats de lleure, tant pel que fa a la sociabilitat, d'una banda, com pel que fa a l'exercici físic, per una altra. Estic convençuda que qualsevol de nosaltres té el record de les colònies com dels millors de la seva etapa escolar, i no podem permetre que Catalunya perdi unes activitats que estan tan arrelades. Des de ciutadans demanem més compromís amb el sector del lleure, les cases de colònies, i demanem, també, com ja han fet altres grups, un rescat del sector, de la mateixa manera que s'han rescatat altres sectors.

I, finalment, on més es noten les retallades és en l'educació de zero a tres anys. Les llars d'infants porten molt de temps sent les grans damnificades del sistema educatiu. Ho va començar a fer la senyora Rigau, i tampoc s'ha revertit a dia d'avui –sembla que ara es començarà a revertir. Però han estat, a més, damnificades per la pandèmia, i ara sembla –vostè mateix ho ha dit que– que la previsió de matrícules és més baixa del que es podia preveure en un inici. Molts centres poden tancar. Nosaltres ho vam anunciar ja, ho vam avisar fa mesos. Li vam demanar ja més ajuts al sector, però no s'ha fet, i ja hi ha hagut centres d'educació infantil, ja hi ha hagut escoles bressols que han anunciat que tancaran. Això vol dir que perdem un sector d'activitat econòmica, d'una banda, però a mi encara m'amoïna més que els alumnes perden la possibilitat d'accedir a aquest tipus d'educació que és fonamental per a l'èxit acadèmic posterior. Des de Ciutadans li demanem al departament més ajuts a aquest sector també, més ajut a les escoles bressols i, evidentment, mesures de seguretat, perquè tant a les famílies com a les educadores els preocupa molt la seguretat amb aquests alumnes que tenen complicacions que no tenen alumnes de l'ESO o dels ensenyaments postobligatoris.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Sierra. Ara, en nom del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, té la paraula el senyor Carles Riera.

Carles Riera Albert

Gràcies, president. Bé, gràcies, conseller, a vostè i al seu equip, per la compareixença d'aquesta tarda. En primer lloc, vagi per endavant el nostre reconeixement per la seva tasca i per la del seu equip, per la del conjunt del departament, en una situació extremadament crítica, difícil i imprevista. Per tant, volem posar per davant el nostre reconeixement a la seva dedicació i al seu esforç en aquesta situació tan complicada.

També volem aprofitar l'avinentsa per fer un gran reconeixement i un gran agraïment,

Fitxer 29CE8

un reconeixement i un agraïment especial al conjunt de la comunitat educativa i tot l'esforç, l'esforç enorme, que ha fet per tal, també, de sostenir, en la mesura del possible, l'atenció educativa als nostres alumnes i a les nostres alumnes. I, en aquest sentit, també volem remarcar que aquest suport que volem expressar i mostrar a la comunitat educativa a la vegada és una defensa de la seva reputació, de la seva vàlua, de la seva capacitat i del seu esforç durant aquesta crisi, i ho dic perquè sovint ha estat una comunitat injustament criticada i qüestionada en alguns mitjans de comunicació per determinats sectors i per determinats opinadors o opinadores, amb aquell balanç de que el personal sanitari era el bo, que, sens dubte, mereix tot el nostre reconeixement, agraïment i valoració –ens han salvat la vida–, però el personal educatiu no és el dolent d'aquesta història, no és el dolent d'aquest relat, perquè mai ser exigent en les condicions i els criteris que han de marcar una educació de qualitat i un compliment amb les millors garanties i condicions del dret a l'educació pot ser considerat com una actitud egoista o corporativista; mai la reivindicació, l'exigència d'allò que és de sentit comú, d'aquelles exigències, reivindicacions que són lògiques i raonables precisament per garantir una educació de qualitat, que perquè ho sigui ha de ser compatible amb els drets d'aquelles persones que s'hi dediquen, poden ser considerades com un factor negatiu.

Bé, amb relació a la seva exposició del que ha de ser l'inici del curs vinent i la perspectiva del curs vinent, per nosaltres hi han vuit punts que són fonamentals a plantejar –a molts, vostè ja hi ha fet esment. En primer lloc, garantir la presencialitat, eh?, perquè, efectivament, el confinament ens demostra que la presencialitat no és

només la millor manera, sinó realment és l'única manera de garantir el dret a l'educació, i que l'educació telemàtica el que fa és augmentar la segregació escolar i augmentar la iniquitat, per més que, cosa que no ha passat en la mesura suficient, es doti les famílies i l'alumnat dels mitjans telemàtics necessaris, cosa que volem constatar que no s'ha assolit satisfactòriament encara; però, malgrat això, allò que l'aula uneix, allò que l'aula iguala, indefugiblement el retorn a l'entorn social d'origen contribueix a desigualar-ho. Per tant, és fonamental garantir la presencialitat, perquè és l'única possibilitat de que el dret a l'educació es faci efectiu.

La lluita contra la segregació i la lluita per una escola inclusiva. Això ja era un valor fonamental, ja era un objectiu fonamental abans. Ara ens trobem amb una població escolar en què, sens dubte, la segregació i la iniquitat hauran augmentat, sens dubte, no? I ja ens ho trobarem a l'inici de curs. Jo crec que en aquests moments encara no coneixem amb rigor i amb detall quina és la situació de la nostra població escolar quant als impactes reals a nivell psicològic, a nivell emocional, a nivell educatiu, que ha tingut el temps de confinament, aquests gairebé sis mesos de desescolarització. Però crec, em puc aventurar a anticipar que ens trobarem amb una població més segregada, amb més iniquitats i amb més desigualtats, i això requerirà, òbviament, una dotació de recursos molt més gran per poder compensar això en el mínim temps possible. A la vegada que un tercer tema, que és la transformació del currículum, eh? Un canvi curricular, un canvi en la metodologia educativa, que, si ja era necessari, ara es fa urgent i absolutament imprescindible per tal d'abordar en el mínim temps possible aquest reajustament de la segregació i de la iniquitat que hagi generat el temps de confinament.

Una altra qüestió que ens sembla fonamental, que és democratitzar el marc educatiu. Miri, una crítica que li fem, a vostè i al seu departament, és que considerem –i amb això pensem que ens fem ressò d'una bona part de la comunitat educativa– que aquesta crisi no s'ha gestionat, ni molt menys, amb el diàleg, la concertació i el consens que caldria. I miri, una situació d'aquesta gravetat i d'aquesta emergència és impossible que es resolgui bé si no es fa amb molt diàleg, amb molt consens i amb molta concertació amb tots els agents educatius, per més que siguin incòmodes, crítics, exigents, reivindicatius, que condicionin, etcètera, és impossible. O sigui, aquest vaixell, que ha de travessar una tempesta enorme –ja ho ha fet, i

probablement haurà de seguir travessant moments molt difícils–, no es pot conduir a bon port si no hi ha un absolut consens i concertació entre tota la comunitat educativa i el departament. Per això ho volem traslladar també a [#05.18] dels centres educatius, és a dir, és moment en què serà molt important la cohesió en els claustres, en els consells escolars, amb les AMPAs; caldrà navegar realment en un mateix sentit. Per tant, inserir la cultura del diàleg i del consens ens sembla molt important. És una ocasió per tal d'introduir la democratització dels centres, que, des del nostre punt de vista, és insuficient, i de les relacions amb el departament.

Augment de recursos –ara en parlarem al final amb més detall i més a bastament.

Un altre tema fonamental: conciliació. Vostè és aquí en nom del Departament d'Educació, però, com vostè també ha dit, representa el conjunt del Govern. Parlar de conciliació parla d'un pla d'actuació del Govern que ha de ser interdepartamental, no és només qüestió de vostè. Però sí que és veritat que hem de constatar que hi ha un triangle molt important entre conciliació familiar, conciliació laboral i escola – el món escolar hi té un paper fonamental–, i el que no podem fer és que aquestes situacions d'emergència augmentin les desigualtats, ja socials, en conjunt perquè faci la conciliació encara més difícil a moltes persones i a moltes famílies. I això, òbviament, a qui afecta més negativament és a les classes populars i a les classes socials, que estan en una situació de més precarietat o de més fragilitat. I, en aquest sentit, pensem que és impossible sortir d'aquesta crisi i de les que puguin venir d'aquesta naturalesa o similar sense una acció interdepartamental, sense un pla de govern que posi un accent important en dotar de recursos les famílies per tal de poder assolir aquesta conciliació familiar.

Bé, per una altra banda –ja se n'ha parlat, no em vull allargar excessivament en aquest tema–, si volem parlar d'escola inclusiva haurem de parlar de l'alumnat amb necessitats educatives especials. El curs vinent hi haurà molt més alumnat que abans amb necessitats educatives especials, derivades de la situació de crisi, de confinament que estem vivint, i dels impactes socials i econòmics que això té sobre les famílies, no?, tot l'estrès que això genera, tot l'augment de les desigualtats que genera la nostra societat, sens dubte té un impacte i genera necessitats educatives especials. Això vol dir que tota l'escola haurà de ser inclusiva, no només les escoles

d'educació especial, no només les escoles d'especial complexitat. És allò que diem sempre: que la segregació escolar no es combat creant només centres d'especial complexitat, no només creant centres específics per atendre les necessitats educatives especials; sempre s'ha de fer, i ara s'haurà de fer més, d'una forma evident, a tots els centres escolars. Tots els centres escolars hauran d'estar capacitats per incloure i per atendre adequadament les necessitats educatives especials.

Bé, en el capítol de recursos, miri, vostè ha parlat de que disposaran de 457 milions d'euros més, de moment, d'acord? Deuen recordar, quan parlàvem de pressupost, quan debatíem el pressupost, els mínims. Els mínims que el MUCE plantejava que calia incrementar el pressupost per tal d'assolir uns mínims –uns mínims– ja era de 450 milions quan parlàvem, diguéssim, de l'increment pressupostari imprescindible, no?, sobre el que vostès havien pressupostat en el seu projecte de pressupost, en el que van acabar aprovant conjuntament amb els Comuns. Sobre el que vostès proposaven, el MUCE plantejava que el mínim –el mínim– per poder-se'n sortir eren 450 milions més. Clar, ara vostès ens diuen que arriba una xifra semblant, però després que s'hagi produït l'impacte, el meteorit, que ha impactat sobre el sistema educatiu, de la pandèmia i del confinament, amb tot el que això generarà. Per tant, tornem a estar una mica en la situació que érem. És a dir, el que vostè m'està dient és que hem d'abordar l'inici del curs vinent en una situació de precarietat comparable a la que ja l'havíem d'abordar ara, malgrat l'augment d'ingressos. Això és molt inquietant i molt preocupant. I, per tant, caldria, per un cantó, una reestructuració molt severa del pressupost de la Generalitat per destinar molts més diners a educació, i, òbviament, aconseguir molts més recursos. Per això no és ara el moment de parlar-ne; ja vam parlar-ne ahir al Ple de com aconseguir aquests recursos.

Per tant, miri, nosaltres el que hem plantejat és que en la perspectiva d'arribar al 6 per cent, el 6 per cent de pressupost, allò que la llei, que la LEC obliga, diguéssim, actualment, per tal de fer front a la situació d'emergència educativa que ens haurem d'afrontar, com a mínim, com a mínim per salvar els mobles, hauríem de fer un salt al 4 per cent, eh? Estem pràcticament parlant de doblar el pressupost. Aquestes són les nostres xifres i els nostres càlculs, i ens temem que estem lluny de tot això.

Perquè, conseller, per tal d'assolir els objectius educatius de lluita contra la segregació, d'inclusió, d'equitat, de fer-ho respectant els drets laborals del personal educatiu, de garantir un dret a l'educació en les condicions post- o transpandèmiques, òbviament hem de reduir ràtios, les hem de reduir d'una forma molt severa. Sembla que això no està en els seus plans, en els del seu departament. Però, sens dubte, grups estables, atenció personalitzada, lluita contra la segregació, existeix si rebaixem les ràtios sensiblement, i, per tant, si augmentem el personal d'una forma molt més significativa del que vostès estan plantejant. I ens sembla que això són plantejaments de sentit comú, així com dotar tots els centres educatius, no només els d'especial complexitat, tots, del personal complementari necessari per atendre l'emergència educativa que ens trobarem, per tant, logopedes, pedagogs, educadors socials, TEI, TIS, etcètera, no?

Especial atenció també em mereixeria l'escola bressol –però ja no em queda més temps–, el període de zero a tres anys, que ha quedat totalment paralitzat per la situació de confinament, i que és un període educatiu fonamental i essencial. I aquí convé que el dotem, el dotem amb tots els recursos necessaris, i que el seu personal gaudeixi de totes les condicions sanitàries imprescindibles.

Només recordar també –m'hi afegeixo al que ja han dit altres grups– que és fonamental aprofitar l'ocasió també per estabilitzar tot aquell personal precari, tota aquella precarietat que era creixent en el nostre sistema educatiu ja abans de la pandèmia, i que ara correm el perill que augmenti. Estabilitzar el personal interí, estabilitzar el personal substitut, aquella reivindicació raonable, de sentit comú, de contractes d'1 de setembre a 31 d'agost. És a dir, totes aquelles mesures, no?, que poden contribuir realment a evitar la precarietat.

I acabo. Conseller, això és una ocasió per transformar l'educació, és a dir, l'efecte negatiu de la pandèmia, les conseqüències tan dures i tan dramàtiques de la pandèmia, a la vegada ens emplacen a transformar el sistema educatiu, és a dir, a ja no ajornar totes aquelles mesures de transformació del sistema educatiu que ja calia fer, i que les inèrcies, que el conservadorisme, que la por, etcètera, impedia fer. I en el seu discurs el que hem vist és una proposta de gestió de la continuïtat, de gestió de la pretesa normalitat que hi havia abans. Ens falta ambició, ens falten

objectius de transformació que, per assolir-los, caldria començar per les propostes que li estem fent.

I moltes gràcies per la seva atenció.

El president

Moltes gràcies, senyor Riera. Ara, en nom del Subgrup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula el senyor Daniel Serrano.

Daniel Serrano Coronado

Gracias, presidente. *Conseller*, buenas tardes. Agradecerle su comparecencia y sus explicaciones. Reconozco, para estar en una situación de emergencia educativa, que le he visto relajado, por momentos eufórico, especialmente cuando nos estaba desglosando las cifras; parecía que disfrutaba cuando estaba desglosándonos las partidas con las que se complementarían el presupuesto. No sé si porque tiene la tranquilidad de que realmente eso será así, o nos estaba explicando las cuentas del Gran Capitán, o porque en el fondo tiene la tranquilidad de que se convocarán elecciones dentro de poco más de un mes, y, por lo tanto, esto..., usted entra en funciones, esto no asumirá otro, y, por lo tanto, que venga otro y que espabile, ¿no? Pero bueno, que lo he visto tranquilo en ese sentido.

Usted ha comenzado haciendo una explicación sobre cómo ha ido aconteciendo la emergencia educativa desde que se declaró el estado de alarma. Bueno, para esto creo que estamos teniendo un debate monográfico sobre la gestión del Covid-19, y creo que es en el seno de ese plenario y de las PRs que también se debatirán donde podemos explayarnos más sobre lo que ha acontecido hasta la fecha. Y yo creo que es más interesante hablar del futuro y de cómo va a comenzar el próximo curso escolar. Y ahí, en este caso, yo le tengo que reconocer que algo ando desconcertado. Y permítame que le diga que seguramente no soy el único diputado de esta comisión que está desconcertado, y no poca gente de la comunidad educativa, tampoco. Supongo que a usted algo le habrá llegado al respecto de esto, de que la gente anda preocupada y desconcertada, desde profesores, familias, directores de centros educativos, y créame que algo de razón tienen. Porque, mire, en muy pocas semanas usted ha pasado de asegurar

Fitxer 29CE9

que el próximo curso sería cien por cien presencial, con clases con ratios bajas, casi desdoblado las aulas, con distanciamiento de seguridad, con mascarillas, con geles, y usted ha pasado ahora a decirnos que habrá grupos estables, no se sabe muy bien en qué número y cómo se cuantificarán y quién los cuantificará. Nos ha pasado a decir que las ratios, por tanto, se incrementan, que el modelo será híbrido –de hasta un cincuenta por ciento por vía telemática–; se eliminan las distancias de seguridad, los geles, y que todo esto, además, lo decidirán los centros educativos. Da la sensación de que el departamento quiere escurrir el bulto y trasladar la responsabilidad a los centros. Y permítame que le diga que yo creo que el departamento tiene que acompañar en todo momento a los centros educativos para que sea, como mínimo, una decisión y responsabilidad colegiada. No se puede derivar toda la responsabilidad a los centros educativos y que sean estos los que decidan cómo, cuándo y en qué momento se tienen que aplicar estas medidas, porque yo creo que estamos hablando de cosas muy muy importantes. Es más, en las guarderías ahora ya no hay ni problemas para que los niños y niñas jueguen, para que se abracen, es decir, se han eliminado todo tipo de trabas que antes, por cuestiones de sanidad, sanitarias, pues no eran posibles. Se ha producido en este caso, por tanto, un giro de ciento ochenta grados en la vuelta al inicio del curso escolar. Y créame, que no se lo digo por decir, que hay preocupación porque, insisto, en muy poco tiempo se ha pasado de un extremo al otro. Usted ha dicho que tenemos dos meses, que es mucho tiempo, pero si cada veinte días vamos cambiando las instrucciones, pues créame que esos dos meses nos los vamos a comer en un periquete. Por tanto, preocupación en las familias; preocupación, también, en el profesorado, especialmente en los mayores de cincuenta y cinco años, por una cuestión evidente, y más teniendo en cuenta que no está previsto que se realicen pruebas PCR a este tipo de profesores y a adultos que trabajan en estos centros educativos para que tengamos una fotografía nítida de cómo comienza el próximo curso escolar. Por tanto, incertidumbre sobre incertidumbre.

Quiero pensar que estos vaivenes en las directrices responden a cambios de criterios que salen del Departamento de Salud y no del suyo, y que no responden a otro tipo de motivaciones que puedan tener que ver con la improvisación, como, por

ejemplo, de su plan inicial previsto por parte del departamento al pasarlo al presupuesto se han dado cuenta de que ni había ni hay ni habrá recursos económicos suficientes para poderlo llevar a cabo. Creo y entiendo que no es esto, que esto ha sido por cambio de criterio, de directrices que salen del Departamento de Salud. Por eso creo que, en el caso de su departamento, debería primar un elemental sentido de la prudencia a la hora de dibujar el escenario del próximo curso escolar, y no relajar las medidas de seguridad ni contemplar escenarios demasiado triunfalistas con el Covid-19.

Es cierto que sabemos, cuatro meses después, muchas más cosas de las que sabíamos del virus, pero aún seguimos pisando terreno desconocido e inhóspito. Por tanto, yo creo que un elemental sentido de prudencia en ese sentido nunca está de más.

Y, por cierto, tampoco vendría mal un poco más de coordinación en los mensajes que usted y el señor Torra trasladan a la opinión pública. A veces da la sensación de que ustedes –y ahora me refiero en general al Govern en sentido amplio, ¿no?– han entrado en una especie de subasta pública entre los *consellers* y el *president*, a ver quién dice la cifra más alta de su departamento, ahora que parece que se respira brisa preelectoral, para intentar ganarse a la opinión pública. Yo creo que un poquito de coordinación y de respeto a la ciudadanía pues nunca está de más, ¿no? Y pongo un ejemplo que usted ha tratado de explicar aquí, pero hombre, el día que vimos que horas más tarde el señor Torra prácticamente le duplicaba el número de profesores que iba a contratar el departamento y que elevaba la cifra de 370 millones que usted expresó en la rueda de prensa a 450 millones... Es que ustedes hablan de millones y millones de euros con una alegría que está muy bien sobre el papel. Aún nos tienen que explicar de dónde saldrán esos dineros complementarios. Porque, al final, el papel lo aguanta todo, y nos tienen que decir, más allá de la original propuesta del señor Torra de pedirle un préstamo al Mede... A lo mejor no está de más que vengan los hombres de negro a Catalunya a decirnos cómo tenemos que gastar el dinero. Pero, más allá de eso por eso, pues hombre, yo creo que un poco de coordinación en los mensajes tampoco es pedir mucho. No es muy normal que el presidente de la Generalitat, dos horas después de la rueda de prensa que hizo usted con el señor Aragonès i la señora Vergés, pues prácticamente –insisto, en plena vorágine de

subasta pública— duplicara cifras y cantidades. Yo creo que es bueno que nos aclare de verdad de qué cifras estamos hablando y con cuánto de este presupuesto complementario contamos de verdad ahora; no lo que presuponen que necesitaremos —eso lo podemos intuir todos, seguramente incluso mucho más de lo que usted dice—, sino con cuánto vamos a contar de verdad.

Y empezando por los recursos económicos de la propia Generalitat de Catalunya, más allá de lo que se pida al Gobierno de España, más allá de lo que puedan asumir los ayuntamientos, con qué partidas, ahora, el presupuesto de la Generalitat va a afrontar la emergencia educativa. Eso sí que depende de ustedes, y nos lo pueden decir rápidamente —ni siquiera tendremos que esperar al Pleno de la última semana de julio, de la penúltima, donde, en principio, tienen previsto ustedes llevar esas modificaciones presupuestarias—, decirnos qué recursos económicos de la Generalitat, propios, se van a destinar de más a la emergencia educativa, más que nada para que sepamos también, en ese sentido, dónde estamos, ¿no?

Usted nos ha hablado de un incremento, una cifra global, entre el gasto no previsto, ya asumido, y lo que se prevé como consecuencia de la emergencia educativa de 457 millones de euros, 370 del complemento más los 86 que ya se han gastado durante estos seis meses. Me gustaría que me aclarara si estos 370 millones son para el sistema educativo en general, si es para la pública, si es para la pública y la concertada; si no es para la concertada, cómo piensa usted que la concertada tendrá que asumir esos sobrecostos de más que implica la emergencia educativa, porque, al final, esos alumnos son tan alumnos como los de la escuela pública, ni más ni menos, igual de alumnos. Y, por lo tanto, la emergencia educativa afecta por igual a todos los centros educativos, al margen de quién ejerza la gestión. Por tanto, me gustaría que me aclarara si de esta partida hay alguna prevista para la escuela concertada.

En definitiva, señor Bargalló, yo creo que... Y yo le reconozco, ¿eh?, la complejidad, porque no es fácil, porque en su papel de *conseller* de Educación... Tengo otros compañeros, del Partido Popular, que gestionan este departamento, y no es sencillo, yo se lo reconozco, pero un poco de prudencia..., sobre todo en lo que se traslada a la opinión pública. Es muy importante, porque hablamos de familias, hablamos de

educadores que tendrán que ir a trabajar todos los días con sus alumnos, profesores que después vuelven a sus casas, y entienda que hay preocupación e inquietud, por los cambios de criterio y por los vaivenes. Por lo tanto, esperemos, confiemos en que estas directrices que se acaban de enviar –que, aunque no tengamos que tenerlas, las tenemos todos, que nos hemos podido leer con atención– pues sean, en la medida de lo posible, las definitivas. Los centros se tienen que poder planificar. En poco más de veinte días tienen que decir cómo lo tienen que hacer; no es demasiado tiempo para la responsabilidad que usted les ha trasladado. Por eso yo le pido también, como han hecho otros grupos parlamentarios, que, hombre, que el departamento no los deje solos, que les preste ayuda, asesoramiento, y que la responsabilidad de las decisiones sea como mínimo compartida. Porque, en nuestra humilde opinión, creo que se está trasladando una responsabilidad excesiva a los centros educativos. Ellos saben de lo que saben, pero no saben de criterios sanitarios, como seguramente tampoco sabrá usted ni sabré yo. Pero para eso usted forma parte de un gobierno, de una consejería de salud que es quien tiene que trasladar las decisiones y, por lo tanto, asumirlas ellos, también, y no solamente los centros educativos.

Por tanto, señor Bargalló, esta es mi intervención inicial, y si después me puede usted aclarar alguna cuestión, pues se lo agradeceré.

Muchas gracias.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputat Serrano. Ara té la paraula la diputada pel Grup Republicà, la diputada Palacín.

Mònica Palacín París

Moltes gràcies, vicepresidenta. Bé, conseller moltíssimes gràcies per la seva compareixença, per la feina feta, també per la feina del seu equip, els membres que ens acompanyen avui i la resta de membres del seu departament.

Crec que un objectiu del que crec que, com a representants d'aquesta Comissió d'Educació, ens hauríem d'intentar conjurar tots i totes és el fet de donar confiança a la ciutadania i a la comunitat educativa de cara a l'obertura dels centres, de cara

al nou curs escolar, amb aquest concepte, no?, i tal com va explicar vostè a la roda de premsa, doncs, «escoles obertes i segures». I aquest missatge de confiança crec que ha d'anar més enllà del que algun comentari que hi ha hagut aquí, preguntant-li a vostè si les mesures que vostès explicaven es donen pel fet d'estar en campanya electoral..., doncs crec, amb tot el respecte, que alguns comentaris en aquesta sala avui per part de companys diputats o diputades també es deuen..., no?, si fem aquesta reflexió, doncs també la podem fer de que estem en campanya electoral.

Jo crec que és molt important –és molt important– que tots els diputats i diputades de la Comissió d'Educació, amb totes les vegades que hem parlat, amb totes les trobades que hem fet amb el conseller des del període del confinament fins a la sessió d'avui, podem compartir moltes coses, i podem no compartir d'altres, però crec que l'obertura de les escoles al setembre, malgrat que políticament podem tenir, doncs, diferents criteris, crec que el que hem de transmetre és aquesta confiança que les escoles obriran de manera segura. Perquè hem d'estar a l'alçada, com han estat a l'alçada les famílies, els infants i joves i també, doncs, els docents, PAS i tots els membres de la comunitat educativa; ho han estat des del confinament, des del minut zero del confinament fins a, n'estic segura... Perquè, bé, aquí, doncs, hi han companys i companyes diputades que venim del món de l'educació, i, per tant, quan ens posem davant d'una aula deixem enrere tot, quan tanques la porta de l'aula i et centres al cent vint per cent per als infants i els joves que tens al teu davant. Per tant, estiguem a l'alçada, estarem a l'alçada, segur, tots, com ho han fet tots els membres de la comunitat educativa.

És important, i crec que això ha quedat claríssim, i ho agraïm al conseller, que les escoles obriran amb total normalitat, amb els criteris de seguretat, i això garanteix la presencialitat. Crec que estem repetint missatges, crec que cadascú de nosaltres a la nostra intervenció ho hem anat dient, amb una línia, no?, més, diguéssim, de recolzament al departament, altres no tant, però crec que això és evident, que així serà. I aquests criteris no se'ls inventa el conseller, aquests criteris no se'ls inventa, doncs, la secretària general o el director general de torn, no. Aquests criteris venen marcats pels criteris sanitaris, venen marcats, doncs, com tot el que s'ha fet des de l'inici de la pandèmia, com tot el que ens ha sobtat i superat com a societat, doncs marcat per criteris de salut, i, per tant, doncs, basats en aquests criteris, que sí,

certament, han anat canviant, com ens ho poden dir alcaldes i alcaldesses que cada setmana rebien tres comunicats de Procicat diferents de si podien..., un dia podien obrir fonts, i al dia següent els deien que no; un dia van haver de tancar els parcs infantils i els parcs dels gossos, i bé, i cada setmana n'hi havien milers, milers de canvis. I això, doncs, tots els que coneixem alcaldes i alcaldesses, doncs, ens ho poden dir. En l'àmbit educatiu, el mateix.

És fonamental que donem aquesta seguretat i aquesta confiança, perquè tenim la seguretat de que per als infants i per als joves les escoles són la seva segona casa. És el seu entorn més segur, a part de l'entorn familiar, i en alguns casos –en alguns casos–, malauradament, és el més segur –en alguns casos, és el més segur. I per aquests infants i per aquests joves, per qui l'escola és el lloc més segur per a ells, és el seu entorn més de confiança, per tots ells hem de fer aquest vot de confiança a l'obertura dels centres, i la confiança en tota la comunitat educativa.

I no me n'oblido, i vull fer-ne una menció especial, perquè crec que molts de nosaltres, com a responsables durant aquests dies, ens hem reunit amb col·lectius, famílies, sindicats, professionals..., i quan ens hem reunit amb famílies, i són famílies que tenen al seu càrrec infants amb necessitats especials i amb casos greus, doncs primer se't trenca el cor, això és evident, però després escoltes amb la serenor d'aquestes famílies com diuen que aquests infants necessiten tornar a aquest entorn de seguretat, però, entre d'altres coses, perquè no només és que tinguin una regressió en concepte pedagògic, és que la seva regressió, més enllà de l'educativa, ha estat física i cognitiva, i, per tant, és important, és molt important que puguem tornar a donar-los aquesta seguretat. D'això, el conseller n'ha parlat, i així ho vam parlar amb la diputada Niubó, tot el tema de l'escola compartida que es farà, doncs, segons les mesures de seguretat, però que entenem que és molt positiu, perquè aquests infants, tant a l'escola ordinària com a l'escola especial, reben aquest servei tan fonamental per a les seves necessitats.

La meva intervenció, en tot cas, en tres blocs, eh?, tres blocs que responen a preguntes, o no són directament preguntes, però reflexions, i finalitzaria amb una pregunta. Entre altres coses, agrair moltíssim preguntes que heu fet, companys, perquè això ajudarà molt més a obrir i a donar llum.

Hem anat explicant sovint, eh?, és a dir, que es tanquen les escoles de cop i volta, que deixem allà dintre, de portes endins de les escoles, doncs, moltes més coses que llibres, per dir-ho d'alguna manera, hi deixem moltíssimes coses. Però el departament ha de reaccionar, i ha de reaccionar i ha de posar-hi eines d'una manera en direm «rècord», i es fan coses que normalment, en un procés normal, administratiu –si coneixem l'Administració, doncs, sabem que és etern–, trigaríem un any. I es tiren endavant, i crec que això s'ha de posar en valor, doncs la continuïtat i el manteniment dels ajuts

Fitxer 29CE10

alimentaris a través de les targetes moneder, que ho hem explicat moltíssimes vegades; la formació dels docents en termes del que comporta la connexió telemàtica a casa per atendre l'alumnat; les instruccions de com avaluar, claríssimament, és a dir, el concepte de: es tanca el curs en el segon trimestre i el tercer trimestre ha de tenir l'objectiu de l'acompanyament emocional als infants i als joves; aquest repartiment dels dispositius amb les connexions, que tant hem parlat també que això derivarà en aquest pla de digitalització que ha presentat el departament. Però també aquí un parèntesi: l'agraïment etern a la feina del món local, de com els ajuntaments s'han posat a disposició, també han repartit dispositius i han estat a la disposició, no del departament, sinó a la disposició dels infants, dels joves, les famílies i els centres dels seus municipis.

Com l'1 de juny s'obren les escoles amb molt de debat, amb molta crítica, alguns qualificant-ho de temerari, recordar, també, que quan es decideix fer aquest pas l'1 de juny ve acompanyat de totes les mesures sanitàries extremes que, afortunadament, ara no tenim de cara a focalitzar-ho al setembre. Però passa –jo soc del parer, el grup parlamentari som del parer– que es va fer el que s'havia de fer, perquè, precisament, dèiem: «Aquells infants que no han pogut durant aquest últim trimestre ser-hi, connectar-se, rebre un suport...», no? Pensem, per exemple, doncs..., els alumnes de segon de batxillerat, que encaraven una selectivitat, que l'encaren la setmana que ve, estudiant a casa, i, per tant, necessitaven poder tornar una mica a l'assessorament concret, personalitzat als centres.

Malgrat això, dèiem: molts alumnes no van poder durant aquest període, i ho sabem. Alumnes..., en aquest cas torno al tema de l'educació especial, que és evident que no, perquè moltes vegades era per mesures sanitàries, i aquestes famílies vulnerables que molts professors –i coneixem, segur, molts professors– ens han dit: «No he sigut capaç de contactar amb aquesta família ni via telèfon, ni via correu electrònic.» I en casos de molta dificultat. I això ho hem vist i ho hem sentit, com molts professors patien, tutors, que no han pogut posar-se en contacte amb tot.

Tenim el repte, després de sis mesos, de tornar a les aules. Per tant, què creiem que és el necessari ara, no? Una següent reflexió.

Jo..., una cosa, i un parèntesi, abans. El Govern recull les necessitats de tothom – de tothom. Crec que aquí és evident que s'ha de parlar amb tothom, si no s'hi parla, s'hi ha de parlar més, i si encara no n'hem parlat prou, parlem-ne més encara. Però el Govern recull les necessitats. I quan aquests grups parlamentaris hem parlat i ens intentem posar d'acord i consensuar mocions, ens posem d'acord entre grups parlamentaris. Ho dic perquè això ho han dit algunes vegades, que ens hem posat d'acord amb el Govern perquè vam aprovar una moció..., no. Vull reivindicar la tasca del grup parlamentari, és a dir, és evident que vostès la reivindiquen, no?, i és el que toca. Però és que quan parlen, parlen, doncs, amb la diputada, parlen amb el diputat, i aquí nosaltres..., evidentment, la nostra feina també és tibar, no?, tibar, intentar trobar els acords, el compromís del Govern per tal d'arribar a aquests consensos. I, per tant, reivindicava aquesta tasca de grup parlamentari, malgrat ser un grup parlamentari que dona suport al Govern.

I també vull reivindicar una altra cosa, amb tot el tema de què creiem que és necessari ara, quan s'ha parlat de SEM a les escoles o de SEM a les direccions que..., no? Home, jo, sincerament, torno al terme «confiança», confiança total. Les direccions de les escoles, els claustres de les escoles són els que coneixen fil per randa el seu espai, els seus grups, les seves famílies, les necessitats dels alumnes, l'organització. Perquè quan parlem: «Home, li deixant a un centre que organitzi els horaris dels professors en funció...» Sí. Sí, és que és així. I si vostès han treballat a una escola, ho saben –ho saben. Per tant, crec que a partir de les mesures d'higiene aportades pel departament, de l'atenció necessària, hi ha una part de feina que l'hem

de deixar a l'autonomia de centre, amb tots aquests criteris, amb tot aquest marc, però l'hi hem de deixar.

Crec que era molt important el tema dels grups estables –això ja ho vaig comentar en una trobada–, crec que era imprescindible.

I aquí jo discrepo una mica amb el tema de les peticions que fan alguns grups parlamentaris de les reduccions de ràtio amb criteris de segregació. El Pacte contra la segregació, en el seu document i la seva diagnosi, no determina la baixada de la ràtio com un element de lluita contra la segregació. La segregació es treballa, doncs, es treballa des de les aules, es treballa amb les famílies, es treballa amb la comunitat –en general, eh?, l'educativa i la comunitat–, es treballa individualment amb l'alumne amb una tasca de tutoria individualitzada, amb personal necessari. Però la reducció de la ràtio no és un element. I quan, per mesures sanitàries, calia fer aquesta reducció de ràtio, doncs era evident que es planificava el curs d'una altra manera; quan, per mesures sanitàries, es considera que els grups estables ja poden estar, doncs, en el seu entorn natural, que tornem a aquest entorn de confiança i de treball, doncs ja no és un criteri sanitari, no?, i, per tant, doncs, el criteri pedagògic no ens diu el contrari.

Ja per acabar. Hi havia, doncs, un... Deia: «Com ho podem fer tot això?», no? I com ho podem fer és com ho ha de fer el Govern. I, per tant, no?, demanar, amb tota l'explicació que ha fet el conseller, a partir de les partides, a partir dels més recursos que han de venir, no?, aquests fons de Madrid que també han de venir –hi ha hagut alguna pregunta al respecte de la diputada, i, per tant, doncs, ara ho explicarà el conseller.

Dir que, al final, li agraïm, no?, totes aquestes vegades que ha intentat amb intensitat traspasar la informació, malgrat tots els canvis, malgrat tots els canvis de direcció, o els canvis de rumb pel que feia als criteris sanitaris. Però jo li vull comentar que estem parlant molt del professional, del professorat. I la meva pregunta va en la línia de que parlem molt de la consolidació dels equips de les plantilles, perquè consolidar una plantilla és consolidar un projecte educatiu, és el coneixement dels alumnes. I amb això, doncs, faig referència al que parlava el diputat Riera referent a l'estabilització de les plantilles. I jo crec que és un element que cal posar sobre la

taula. És a dir, l'Estat és el titular dels cossos docents; l'Estat estableix de quina manera els llocs s'estabilitzen via oposició; el departament no pot definir quin és el model, no?, malgrat ser coneixedor de les necessitats del sistema educatiu català. I, per tant –i acabo–, la meua pregunta és, no?: quina és la seva opinió al respecte de la necessitat de disposar d'aquesta titularitat del cos docent per definir el model adaptat a la realitat i les necessitats.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Palacín. Ara, per cloure el torn dels grups parlamentaris, i en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el senyor Xavier Quinquilà.

Xavier Quinquilà Durich

Gràcies, president. Gràcies, conseller, per ser aquí. I m'uneixo a les diferents veus d'agraïment, també, per la relació fluida que hem tingut durant les darreres setmanes i mesos. És un context excepcional que segurament ens obliga a articular fórmules diferents, excepcionals, i, en aquest sentit, l'encert de mirar de teixir més complicitats entre totes i tots, crec que és important. Estem vivint un fet insòlit, l'estem analitzant i estem també intentant aprendre dels errors per, doncs, intentar encarar de la millor manera possible aquest inici de curs, conscients de la complexitat de la situació i de les dificultats que, òbviament, el departament en primer terme ha hagut d'abordar en tota aquesta crisi.

I vull aprofitar, també, per fer un agraïment explícit a tota la comunitat educativa que, durant aquests mesos, doncs, ha tingut un paper central i, segurament, un paper en el qual li ha tocat ser, més que mai, comunitat educativa, i crec que això també és un valor que hauríem de posar damunt de la taula i poder també aprofitar com un dels elements en positiu de tot el que estem vivint. I el que hem viscut, òbviament, és una prova de foc sobrevinguda, la qual..., si alguna cosa ens ha quedat clara és que el sistema no presencial té unes limitacions enormes, unes limitacions –i hi ha fet referència al conseller– pedagògiques, logístiques –tot el tema de la connectivitat, dels aparells, de les competències, diguem-ne, digitals d'alumnes, de professorat, de les dificultats que tot això suposa, també, a nivell de conciliació familiar–, en

definitiva, unes conseqüències que –n'hem parlat– han derivat en un augment de les desigualtats, i, per tant, cal aplicar polítiques específiques per revertir-les, especialment per als alumnes i centres més afectats, i amb aquest objectiu de garantir, eh?, aquest seguiment personalitzat, especialment en els alumnes més vulnerables.

Hem viscut també, durant aquest període –i crec que també en aquesta clau d'autocrítica–, una resposta ambivalent per part del sistema educatiu en el seu conjunt, i, per tant, cal articular també mecanismes, mesures per garantir una resposta àgil –hi ha fet referència el conseller– i homogènia. I homogènia no entenent com unificadora o centralitzadora, perquè crec que aquí és clau que aquesta resposta àgil també sigui una resposta adaptada a la realitat de cada entorn, a les necessitats de cada centre, de cada territori. I, per tant, vull reivindicar la necessitat d'impulsar l'autonomia de centres. I, en aquest sentit, crec que hem de fer un reconeixement explícit dels equips directius, els quals hem de seguir apoderant, i sobretot, també, dotant dels recursos necessaris.

També és un moment per impulsar les xarxes col·laboratives; és un moment també per treballar en xarxa, més que mai, i apoderar també els ajuntaments, els ens locals. I és un moment, òbviament –s'hi ha fet referència–, per fonamentar més que mai el diàleg i l'acord i el consens amb tota la comunitat educativa. Perquè, en el fons, el que necessitem i el que volem tots és garantir aquesta bona atenció educativa en termes pedagògics, en termes acadèmics, en termes de comunicació escola-família. I aquí, òbviament, la conclusió és que el retorn a la presencialitat és imprescindible, aquesta presencialitat absoluta que feia referència el conseller, garantint la seguretat dels alumnes, dels docents i les seves famílies, garantint la qualitat educativa, l'atenció a la diversitat, el normal funcionament dels centres. I és evident que aquí, doncs, l'increment de docents o el Pla d'educació digital són eines fonamentals perquè això pugui ser una realitat i puguem, justament, avançar en la reversió de les conseqüències del que hem viscut fins ara. Per tant, el pla de millora educativa per revertir desigualtats ens sembla una eina necessària, pertinent, i una eina, en aquest retorn de la presencialitat, que ens ha de preservar aquest paper socialitzador i cohesionador de l'escola. Assumint, a més a més, que hi ha una part de l'alumnat per al qual la presencialitat és imprescindible. Hi ha un alumnat, diguem-ne,

vulnerable, un alumnat que necessita conservar necessàriament aquest vincle escolar, i que cal preservar-lo de totes, totes. Hi ha un alumnat amb necessitats educatives especials, el món de l'educació especial, un món, a més a més, a cavall entre necessitats educatives i també necessitats sanitàries, i que, per tant, tal com crec que ha dit el diputat Parés, és un servei essencial i s'ha de tractar com a tal. I tot això ens situa en un pla de contingència que ens presenta la conselleria, que és un pla realment desenvolupat, un pla detallat, un pla que el que ha de fer és donar tranquil·litat a tota la comunitat educativa, un pla que ha de garantir l'atenció educativa en termes d'equitat i qualitat, que ha de facilitar la màxima normalitat i la plena presencialitat, també la sostenibilitat de tot el sector, i un pla que, a més a més, ha de tenir la flexibilitat per adaptar-se a les diferents circumstàncies, i aquest és un tema important, rellevant, sobre el qual ha fet uns apunts molt breus, el conseller, però jo crec que és un tema, hi insisteixo, rellevant, i potser no tant a l'hora de concretar els diferents escenaris, perquè els escenaris seran diferents, sinó sobretot per dotar de les eines el sistema perquè es pugui adaptar d'una forma àgil i eficaç en cada circumstància que es pugui produir al voltant de les conseqüències de la pandèmia.

I és evident que aquí calen més recursos –aquest increment de professorat–, que a la vegada, també, és una oportunitat per abordar temes estructurals del sistema –aquesta rebaixa de ràtios és una oportunitat, també. Però aquí també calen més recursos per a tot el sistema. I aquí també, quan parlem de més recursos, òbviament hem de fer referència explícita a l'infrafinançament, que sabem que pateix tot el sistema en el seu conjunt. Però, a més a més, en aquesta en aquesta crisi el que hem vist és que hi ha baules especialment febles, justament a causa d'aquest l'infrafinançament. Hem tingut unes conseqüències molt clares i molt directes sobre el sector concertat i sobre el sector privat. En aquest sentit, la pròrroga dels concerts educatius ens sembla una mesura necessària i pertinent, com també el pla de rescat per al sector privat, que no

sé si el conseller ens pot donar algun detall més concret respecte al seu abast, com, per exemple, en el cas de les escoles bressol privades, el compromís de tirar endavant aquesta línia d'ajuts, que a més a més es faci extensiva per a tota la xarxa d'escoles bressol. I amb aquest objectiu necessari, hi insisteixo, de garantir aquesta presencialitat absoluta que deia el president. I em refereixo no només a l'àmbit de l'ensenyament obligatori, no només, diguem-ne, al que seria l'ensenyament formal, sinó també a l'ensenyament no formal. I aquí el pla que ens planteja Procicat sí que determina unes majors restriccions a nivell de distància social, a nivell de superfícies mínimes, que afecten molt directament aquesta franja, que és una franja també essencial dintre del sistema educatiu, que és l'àmbit..., una part del formal, però sobretot el no formal: ensenyaments de règim especial, ensenyaments artístics, escoles de música, esportius, esport escolar –per exemple, què passarà amb l'esport escolar?–, tot el món de les extraescolars, el món del lleure educatiu.

No faré més referències a la importància de tot aquest món, però, al final, si ens creiem el concepte d'educació 360, esdevé un món absolutament estratègic, que hem de vetllar per la seva sostenibilitat, que en primer terme és que pugui treballar en termes de presencialitat de la manera més fàcil possible. I aquí insisteixo que cal atendre les necessitats de tot el sistema educatiu perquè és tot, el formal i el no formal, que necessitarà reforç de personal, que necessitarà adquisició de mesures higièniques, que necessitarà reforçar la neteja d'espais.

I, per tant, aquí sí que, conseller, li voldria preguntar explícitament quines mesures de suport tenen previstes justament per a tot aquest sector de l'educació no formal; o què passarà amb les activitats extraescolars, com podem garantir el seu normal funcionament, com del servei de menjador, si hi haurà ajuts específics per garantir la sostenibilitat, en aquest cas del servei de menjador i activitats extraescolars; si seran extensius, aquests ajuts, per a tots els centres que formen part del Servei d'Educació de Catalunya, per tant, per a centres públics i concertats.

Què passarà amb les activitats escolars vinculades al lleure educatiu? Sí que hi ha una injecció, que ens sembla rellevant, però és un sector –i s'hi ha fet referència– que ha patit moltíssim durant tot aquest període, continua patint moltíssim aquest estiu, i és un sector, també, essencial, i que a més a més té una vinculació molt

directa amb el món de l'escola. Per tant, no només és un tema de facilitar des del punt de vista econòmic, sinó un tema també d'articular mesures per poder retornar a la màxima normalitat, eh?, perquè al final del que es tracta és que els nostres infants retornin amb la màxima normalitat possible a les cases de colònies.

I, per tant, i per acabar, doncs, reiterar, eh?, aquest desig que compartim de retornar a aquesta plena presencialitat, però tenint en compte que aquesta plena presencialitat també ha de vetllar i buscar fórmules perquè es pugui garantir no només en el que és l'àmbit de l'escolarització obligatòria i de l'àmbit formal, sinó també en el sistema educatiu en el seu conjunt.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Quinquillà. Ara, per respondre els grups parlamentaris, té la paraula durant un temps màxim de trenta minuts l'honorable conseller.

El conseller d'Educació

Gràcies, president. Ara passa el de sempre, eh? Vostès han tingut més de trenta minuts per fer preguntes, que sovint jo tardaria més en respondre cada pregunta del temps que vostès han fet servir per fer-les. I com que tinc trenta minuts i vostès han tingut molt més de trenta minuts, no les podré respondre totes, eh? I, per tant, m'excuso d'entrada de si alguna pregunta en concret vostès consideraven que era la més important que havien fet i justament és la que no respongui, doncs, em sabia greu. Intentaré respondre el màxim possible, i si no, com sempre, els serveis del departament que es relacionen amb els grups parlamentaris estan a la seva disposició.

Començo amb la diputada Niubó, perquè és la primera que ha parlat. La suficiència alimentària, eh?, que també n'ha parlat el diputat Parés, si més no. Per un cantó – per situar, eh?– el Departament d'Educació no pot ser el responsable de coses que estan en període no lectiu, genèricament. I fins i tot hi ha una normativa que ens impedeix fer segons quines actuacions fora del període lectiu, però, evidentment... Primer era això.

Segona. Aquest és una petició de s'ha reiterat i estiu rere estiu, que sempre l'ha demanat qui ha estat a l'oposició de qui ha governat, sempre, i que mai s'ha acabat d'efectuar de manera exemplar. I, en canvi, és evident que és una necessitat que s'ha anat succeint estiu rere estiu, crisi econòmica rere crisi econòmica, perquè n'hem tingut tantes en aquest capitalisme contemporani que està en perpetua crisi. I, per tant, que ara tornem a tenir un altre estiu i una petició, i la petició més raonada que mai perquè tenim una crisi damunt d'una crisi damunt d'una crisi. Ho dic per situar-nos, eh? Per tant, no és un tema estrictament del Departament d'Educació o del Ministerio de Educación. La resposta a nivell d'estat la plantejava la vicepresidència de Pablo Iglesias, no el ministeri de la ministra Celaá. I és un tema recurrent que mai s'ha resolt i que sempre s'ha demanat des de l'oposició. Aquí hi ha un compromís, per mi hi ha un acord parlamentari i un compromís del Govern. El Govern està treballant en aquests moments; internament, el Departament d'Educació, perquè, diguem-ne, ens sentim en part responsables ni que no sigui la nostra competència, a més perquè tenim dades i tenim experiència en el tema; el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, perquè ells també fan els estius algun tipus d'ajut com fan a l'hivern, i el Departament d'Economia, perquè al final això es tracta també de trobar unes partides pressupostàries que ara no hi són. Però també estem treballant amb els consells comarcals, perquè resulta fins i tot que el Departament d'Educació no té les dades de les beques menjador, no les tenim; les dades econòmiques de cada família per fer plantejaments no les tenim, les tenen els consells comarcals, no les tenim nosaltres. Estem treballant també amb ajuntaments, que ja estan fent accions d'aquest tipus, per creuar dades, tenir una base de dades i actuar. Si el Govern hagués decidit no fer-ho, ja ho hagués dit, eh?, ho hagués pogut dir: «Pressupostàriament, no hi ha partida.» El que és cert és que, i a mi em preocupa, ja estem al juliol, és a dir, estem al juliol. I, per tant, això s'ha de resoldre amb la voluntat aquesta que tenim tots, eh?, ajuntaments –perquè n'he parlat amb ajuntaments–, consells comarcals i Govern, és que ningú que ho necessiti es quedi sense i ningú que en tingui una n'acabi tenint dos, n'acabi tenint tres, perquè hi ha un consell comarcal que ho fa i hi ha un ajuntament que ho fa, no?, i no per culpa de la usuari, eh? No estic ara jo... Dic, simplement, que es doni la

circumstància. I, per tant, jo espero que demà en el Ple puguin tornar a parlar, per exemple, del tema, i acabem de resoldre-ho.

A veure, el tema del pla digital, que han sortit diverses coses i intentaré explicar-ho. Per un cantó, d'aquests 103 milions per al curs 20-21, 16,9 venen de l'Estat. O, per ser més exactes, 16,9 és un fons europeu que l'Estat ens traspassa, eh?, però venen de l'Estat, eh?, perquè l'Estat podria, com fa en altres casos, no traspassar-nos-ho, eh? D'aquests 103 milions, 16,9 són un fons social, un fons europeu per a la digitalització, que l'Estat ens traspassa i ens diu «n'heu de posar 4». Nosaltres, diguem-ne, no en posem 4, en posem uns quants més, eh? Per tant, és això. Aleshores, és un pla a tres anys que, sumat, donaria gairebé 400 milions d'euros. Sumat, aquest pla tres anys, donaria gairebé 400 milions d'euros.

Nosaltres, quan vam dir 55.000 connexions, eren les xifres que ens havien donat escola per escola, és a dir, vam preguntar a cada escola: «Quants alumnes no tens connectats, amb problemes?» Ens van dir una xifra, eren 55.000. A partir de repartir els 32.000 nosaltres i els vint mil els ajuntaments, i començar a aparèixer noves xifres. Noves escoles dir: «Escolti, que ara en tenim trenta més que no havíem situat.» Un ajuntament dir: «Escolta, que ell...» I han anat augmentant a una xifra que en aquests moments creiem previsible de 140.000. Que, curiosament, coincideix amb número amb les beques menjador; no són les mateixes persones però, diguem-ne, n'hi ha un tant per cent que sí, eh? Hi ha un tant per cent que és el mateix, i un altre, no.

Com ha dit algun diputat o alguna diputada, el 14 de setembre tindrem la xifra clavada. Quan tinguem tots els alumnes a l'aula, tindrem la xifra clavada. S'hi afegeixen moltes coses, eh?: dificultats de contactar amb famílies per a adreces no correctes, famílies que han canviat d'adreça, la qual teníem. Hi ha una sèrie de dificultats afegides. Molt bé.

Pel que fa al pla de xoc, dels 33 milions que posem, 4,5 venen de l'Estat –dels 33 milions que posem, 4,5 venen de l'Estat–, per un pla de *cooperación territorial en materia de refuerzo educativo*. Nosaltres, em perdonaran, [#11.01] *refuerzo educativo*, però un pla de xoc contra la segregació i l'equitat, perquè ens semblava, diguem-ne, més eficient.

I d'aquests 456, 457 milions que he sumat, sense tenir en compte aquests 17 i aquests 4 i mig, clar, nosaltres calculem que de l'Estat, del pla de l'Estat, arribaran uns 300 gairebé, no més de 300. Però quan la diputada diu 320, sí que són gairebé 320 si sumem aquests 300 als 16 i als 4, eh?, per dir-ho així, eh? Fem xifres a gran volum, però va per aquí, eh?, va per aquí.

Sí que li puc dir, senyor Navarro, que jo no soc el conseller d'Economia, doncs, no sabia ser-ho i no tinc estómac per ser-ho, però a mi m'han autoritzat per començar a fer els acords per invertir els 370 més..., bé, 86 ja estan fets, 86 jo ja he signat i ja estan invertits. I [#12.09] 370, és a dir, quan tinguem un acord sindical o simplement un desacord sindical, vull dir, és igual, és igual, vull dir, en el sentit que en un moment haurem de decidir, via acord o via desacord, i ja comunicarem als centres el personal que té l'any vinent, i, per tant, diguem-ne, estic autoritzat a fer les despeses aquestes. Si un vol saber d'on surten els que no són els 300, ja l'hi preguntaré al vicepresident.

Jo no he donat cap xifra de..., ningú de vostès em deu haver escoltat que hagi donat cap xifra de professorat a contractar, ningú m'ho deu haver escoltat. Vull dir, «vostè ha dit...» No, no. Jo no he dit mai cap xifra de professorat a contractar. Fins i tot estava disposat a dir-ho avui aquí, però deixem-ho per a un altre dia. Ho dic perquè és com que la xifra se fa com el més important, i jo, hi insisteixo, per mi el més important són els perfils, m'interessa més acabar de concretar els perfils i el nombre dels perfils. És a dir, no és el mateix 1.300 TEIs que quatre-cents més. Però, clar, és que tampoc no sé si 1.300 TEIs, i només són tres mil de primària... Per tant, per mi el més important són els perfils, eh? Ara, sí li puc assegurar que jo no he dit mai en públic cap xifra de professorat, mai –mai. I no la vaig dir a la roda de premsa de dilluns, jo, cap xifra de professorat. Però potser dilluns que ve la tinguem, eh?, jo ho espero. I he estat, diguem-ne, a veure si la tenia ara, i encara no la tinc, i, per tant, prefereixo no fer-la. Ara, sí que li puc dir que estarà entre els paràmetres de xifres que han dit el vicepresident..., és a dir, que el vicepresident, quan va dir més de cinc mil, no deia cap falsedat, i quan el president va dir entre sis mil i deu mil, tampoc va dir cap falsedat. Li puc assegurar que aquestes dues frases, quan surtin les xifres, seran correctes. Què més vol? Dos membres del Govern de dos partits diferents dient dos frases diferents, i les dues siguin certes, ja això és la quadratura.

Conveni de salut. En aquests 370, tenim 3 milions i mig d'ampliació del conveni de salut pel tema de infermeres escolars, o infermeres del CAP actuant a escoles, com vulguin dir-li, eh? Tenim 3 milions i mig en aquest paquet dels 456

Fitxer 29CE12

i hi ha 3 milions i mig per aplicar el conveni de salut.

I una cosa que vostè ha dit i que responc a tots: jo no estic en campanya electoral. En aquesta sala hi ha alguna persona que paga la quota al mateix partit que jo pago. Saben perfectament que quan m'obren el micro els companys i companyes de partit de vegades no saben què diré, i sovint no dic el que voldrien que digués. Jo no estic en campanya, no hi estaré. Potser estaré en campanya el dia que deixi de ser conseller d'Educació. Però em temo que aleshores ja no hi haurà campanya, eh? Tot això que guanyaré. Però jo no estic en campanya ni penso estar en campanya ni estaré en campanya d'aquí fins al dia que deixi de ser conseller d'Educació, perquè és massa important ser conseller d'Educació com per estar en campanya. Me la miraré amb interès ciutadà, la campanya, però no hi estaré. I pensin clarament que no prendré cap decisió per estar en campanya. Amb el primer alcalde que vaig parlar va ser el de Badalona –el primer alcalde amb el que vaig parlar va ser el badaloní–, i ho vaig fer conscientment. Primer, perquè no havia parlat mai amb ell com a alcalde, i és una ciutat prou important a Catalunya com per començar per ell. I amb el segon alcalde que vaig parlar va ser el de Barcelona, perquè és la ciutat amb què tenim una millor relació, perquè hi tenim un consorci i havíem d'aclarir coses. I el tercer va ser l'alcalde de l'Hospitalet, perquè és una ciutat important, i a més a és perquè teníem diferències, en aquell moment. Per tant, li puc assegurar que no ho estic..., jo no estic en campanya, i si algú del meu partit me demana que em posi en campanya, mentre sigui conseller d'Educació... Podré fer actes electorals, però això no és estar en campanya. I no prendré decisions partidistes ni polititzades en aquest sentit.

Les ràtios. És evident, eh?, les ràtios és evident que, per motius sanitaris, no cal tocar-les. Això és una tranquil·litat en el sentit de que cal tocar les [#02.15] pedagògics, no? Bé. Amb els números que tenim, amb els números que hem posat

damunt la taula en la negociació, voldríem garantir una cosa, diguem-ne, molt modesta, però que és un primer pas, eh?, que és acabar amb les sobreràtios. I, per tant, voldríem poder garantir que cap escola de secundària tingui uns grups de més de trenta, i cap escola de primària tingués grups de més de vint-i-cinc. De fet, voldríem assegurar, no garantir, assegurar que cap centre de secundària tingui alumnes més de trenta, i cap grup d'escola de primària tingui més de vint-i-cinc. I espero poder enviar una nova instrucció als centres que, en funció d'aquest professorat i dels perfils, que els grups estables no tinguin en cap moment aquestes xifres, en un cas superior a trenta i l'altre cas superior a vint-i-cinc, en cap cas –en cap cas. I a ser possible, segons com acabin sortint els números, encara amb menys modèstia, però sí que aquesta modèstia, a aquesta actuació, que els accepto la modèstia, sigui [03.41].

No estem treballant per modificacions curriculars, primer, perquè segurament no tindríem temps, segon, perquè a més hauríem de pactar amb l'Estat, etcètera. Estem treballant per a adaptacions de programació, que, diguem-ne, a la llarga ve a ser el mateix, eh? Ve a ser el mateix, a la pràctica, ve a ser el mateix. Però no estem... I aquí hem arribat a un acord amb la ministra Celaá, amb la qual també compartim moltes hores aquest confinament, i altres coses. Perquè per fer modificacions curriculars ells també n'haurien de fer primer, perquè són normativa bàsica, i nosaltres hi hauríem d'anar al darrere, i l'acord va ser: «Escolta, no cal, no tenim temps, això és al setembre.» Nosaltres farem adaptacions de peces de programació, i amb això, diguem-ne, farem el primer pas per a modificacions curriculars necessàries en un context de normalitat, que haurem de prendre més endavant.

L'autonomia de centres. Hi ha les directrius clares, eh? Aquest és, diguem-ne, un debat que hem tingut aquests dies amb tothom –amb tothom. Aquest és el document que demà aprovarà el Procicat, perquè acaba de tenir el vistiplau de la comissió local del Procicat, i, per tant, ja ha passat l'últim acord que havia de prendre. Quan jo era director d'institut, a mi me fan omplir aquest... –això està ple de fitxes i documents que hauran d'omplir els centres, i passar inspecció; no, no està ple. I jo, quan era director de centre –però no està ple, eh?, tot són fitxes que han d'omplir, documents de coses que han de demostrar–, quan jo era director d'institut, a mi em fan omplir tantes fitxes i m'aixeco en armes pedagògiques contra l'autoritat administrativa

educativa i reclamo i jo els dic que... És a dir, jo fins i tot creia que era excessiu el nivell d'ordres i el nivell d'instruccions tancades que donàvem als centres, cosa que hi estan d'acord una part dels directors. Però és cert que hi ha una altra part de directors que demana que les instruccions siguin molt clares. Jo m'he reunit amb la permanent de la Junta Central de Directors, amb el ple de la Junta Central de Directors, amb juntes territorials de directors, amb juntes de directors d'FP, amb juntes de directors de màxima complexitat, i he trobat les dos postures sempre – sempre–: d'aquell qui reclama que les ordres siguin poques i la capacitat de decisió sigui molta, i aquell qui reclama que en una situació com aquesta necessita la seguretat d'unes ordres molt clares amb poca capacitat de decisió. Tenim 5.492 directors i directores, i deu haver-hi la meitat que està per un cantó i la meitat que està per l'altra. Segur que a vostès alguns de la meitat que vol ordres més estrictes s'hi han dirigit, i a mi..., he rebut *mails* de queixa de directors que troben les ordres massa estrictes. Intentem... Les instruccions generals deixen molt camí a l'autonomia de centre; el pla d'obertura en el marc de la pandèmia, que és molt més sanitari, és molt estricte, i deixa poca autonomia als centres. Doncs segurament anem per aquí a partir de demà, eh? Molt poca autonomia de mesures organitzatives i molta autonomia de mesures pedagògiques.

Queixes en el món educatiu sempre en tindrem: 130.000 professors, 5.492 directors i directores, unes 600.000 famílies. Escolta'm... Com deia la diputada Palacín, nosaltres hem escoltat tothom. No hem actuat d'acord amb tothom? Segur. Vam cometre al juny algun error? Un parell. Producte de la necessitat d'anar de pressa? Segurament. Però vam cometre un parell d'errors d'un parell de mecanismes que havíem d'utilitzar. Ara, jo divendres passat em vaig reunir amb el ple del Consell Escolar de Catalunya, vaig explicar-los i el que els he explicat a vostès. Els vaig dir: «Són els primers als que els hi explico. Però a partir d'avui i durant una setmana ho explicarem a tothom.» I tenim una setmana per debatre i consensuar amb tothom. Demà s'acaba la setmana i dilluns hem de començar a actuar, eh? Molt bé.

En el pla de xoc, Pacte contra la segregació, al pacte que proposem hi ha una ampliació dels plans educatius d'entorn, del nombre de plans educatius i de les partides dedicades als plans educatius.

Hi estem d'acord, diputat Parés. El dia que van tancar les escoles, el 12 de març, vam estar debatent sobre els centres d'educació especial, si es tancàvem o no els tancàvem, i vam tenir informació de tot tipus. Fins i tot vam fer un document, que va durar unes hores, que deia que els centres podien decidir si romanien oberts o no. Perquè hi havia centres que ens deien que el seu tipus d'alumnat necessitava imperiosament que el centre estigués obert, i centres que ens deien que al seu tipus d'alumnat la mobilitat els podia perjudicar en aquesta situació. Però jo hi estic d'acord amb vostè: si mai tornéssim a estar en una situació semblant, hauríem de demanar que els centres d'educació especial fossin declarats serveis essencials, ho hauríem de demanar, eh? Perquè, certament, hi ha franges de la població, situacions concretes de la població, que estan en una situació molt més vulnerable i que... Vam aconseguir una cosa que a altres llocs de l'Estat no es va aconseguir: que el certificat dels serveis educatius nostres de necessitats educatives especials servís en un moment concret per a l'accés al carrer de nois i noies que encara no podien accedir al carrer, però que sí tenien un paper mèdic podien accedir al carrer. Vam aconseguir aquí el que a la resta de l'Estat no van aconseguir –em va tocar a mi convèncer bastant Protecció Civil, vam sortir-nos-en–: que amb un paper de serveis educatius es pogués sortir al carrer en aquells moments; infants amb necessitats educatives especials el confinament del qual se [10.52]n'anava. Ara, aquesta va ser una solució d'emergència que vam trobar.

Diputada Sierra, aquest confinament ens ha fet fer coses a tots molt... Jo he tingut una relació, diguem-ne, estreta amb la resta de consellers i conselleres de comunitats autònomes. Tots, tots, tots hem patit molt; tots, tots, tots ens hem equivocat, i tots, tots, tots l'hem encertat. Andalusia s'ha equivocat i l'ha encertat, no ho ha fet tot bé. Perquè ningú ho ha fet tot bé, perquè ningú podia fer tot bé. La decisió del juny, per exemple, va ser, jo crec, més agosarada, però més de servei públic que la nostra, i tothom va prendre la decisió que va voler, eh?

Ara, sí que li puc dir que la proposta que Ciudadanos ha presentat al Congrés, al Congrés de Diputats, sobre reforç escolar durant el curs, que és una proposta contundent que ha passat Ciudadanos i que, a més a més, en alguns dels seus punts diu que si s'aproven al Congrés de Diputats s'apliqui a totes i cadascuna de les comunitats autònomes, és una proposta que nosaltres no hi podem estar d'acord.

Es fonamenta en professorat que no té experiència, amb professorat que no pertany al centre i amb professorat que no té la categoria de professorat. Aleshores, diguem-ne, posar en mans d'un professorat que no pertany al centre, d'un professorat que no té experiència, d'un professorat que no ha tocat [#12.21]teories professorat, tot l'esforç del reforç escolar hivernal, que a més a més no seria presencial, em sembla que no és..., diguem-ne, pot estar fet amb la més bona voluntat, però l'eina utilitzada i el camí no és el més correcte.

I una altra cosa sí que li puc dir, això ho tenim molt clar, i la inspecció té unes ordres clares: els grups no poden ser homogenis. En quin sentit han sentit que un centre triï la composició de cadascun dels grups en funció de: habilitats, coneixements, capacitats, orígens. I, per tant, hem dit molt clarament que els grups han de ser heterogenis –heterogenis– i que la inspecció ha de vetllar perquè això sigui així. Perquè no podem que aquets grups estables que són nois i noies que tenen molt de contacte amb ells –amb ells–, però molts d'ells només amb ells, a l'escola, perquè el grup estable acabarà fent això, que tindrà molt de contacte amb ells i poc de contacte amb la resta d'alumnes de l'escola, siguin grups creats en funció de la capacitat, els coneixements, les habilitats, però, a més a més, els orígens... No, no, han de ser al màxim d'heterogenis possibles perquè seran la família de l'escola dels nois i les noies, eh? I, per tant, això sí que ho hem dit molt clar... Quan diem «heterogenis» volíem dir això, eh?, volem dir *això*, vull dir que no siguin grups que estiguin seleccionats. Per un motiu, eh?, només bona voluntat, o no, que estiguin seleccionats.

Molt ràpidament. Pla de rescat de llars d'infants privades. L'assumim nosaltres perquè, realment, llars d'infants privades algunes estan a punt de desaparèixer, i fan un servei que la seva desaparició ens col·lapsaria el sistema al setembre, i tenim un pla de rescat de 9 milions d'euros, que en són molts, i en deuen ser pocs, eh? Vull dir, en són molts, eh? Un pla de 9 milions d'euros per al rescat d'aquelles llars privades. Les que han tancat, ja han tancat, no; les que

Fitxer 29CE13

es volen mantenir i tenen problemes.

I, pel que fa als llibres de text gratuïts, li he anunciat, diputada Sierra, que, a banda de la partida pressupostària normal,enguany hi afegim 4 milions i mig d'euros per al material escolar gratuït, eh? I material escolar, així, en general.

Hi ha una cosa que no té..., ha dit el diputat Riera, que algunes coses que ha dit ja n'he parlat. I hi ha una cosa que segurament hauríem d'aprendre entre tots de la crisi que hem viscut, que és com democratitzem el sistema. És a dir, per democratitzar el sistema l'hem de descentralitzar, segur, eh?, segur. Un sistema com el nostre, que encara és molt centralista, té en la centralitat la manca de democràcia. No estic parlant de partidisme o política, eh? Estic dient: és un sistema tan gran que si no se descentralitza, hi ha, diguem-ne, estructures del sistema, nodes del sistema que queden molt a la perifèria, hi queden molt, a la perifèria territorial o la perifèria mental.

Tenim tantes especialitats educatives que sovint ens n'oblidem alguna quan fem aquests documents. Perquè tenim tantes especialitats de famílies professionals que, diguem-ne..., i això és perquè si estem molt centralitzats no ho podem tenir tot en el nostre disc dur. A la vegada, la democratització és donar la veu a tothom, però tothom és molt dispers. Perquè el mateixos sindicats nostres, uns són els sindicats de la pública, uns són de la concertada, però uns són del personal laboral. I no són els mateixos sindicats ni tenen la mateixa representativitat. Per tant, hem d'aprendre com fem aquesta democratització del sistema.

A més, autonomia de centre, sí. Però, clar, també és cert que l'autonomia de centre ha de formar part de xarxes, i, per tant, jo crec que n'hem d'aprendre molt.

Veig que el senyor president... Creu que ja porto més temps? *(Veus de fons.)* No?

El president

No, conseller. El senyor president té calor. *(Rialles.)*

El conseller d'Educació

Aleshores, al diputat senyor Navarro tinc...

Daniel Serrano Coronado

Serrano.

El conseller d'Educació

...posat un «no» al començament de la resposta que li he de donar. Perquè amb algunes coses que ha dit jo no puc estar-hi d'acord. És a dir, no diguem ara, per exemple, com vostè ha dit, que no farem servir gel, no. Les mesures higièniques que estan en aquest document que demà aprova el Procicat són les mesures higièniques que sempre hi han estat –sempre hi han estat. L'altra cosa és què ens han dit les autoritats sanitàries i la Societat Catalana de Pediatria de com podem atendre els alumnes a l'aula. Que primer ens diuen «no, tots a casa», i això ens ho diuen al març, i després ens van donant informacions diferents. Li puc assegurar que encara hi ha alguna cosa en debat, però que no és la més important. És la mascareta, eh? Cal que portin la mascareta a l'aula? Doncs segurament que això, que ara sembla que no, en els grups estables, doncs potser a l'avaluació a l'estiu ens acabarà... Clar.

Ara, no hem pres cap decisió per motius pressupostaris, cap ni una –sanitària, nosaltres, eh?, cap ni una.

Que hi va haver un moment en què hi havia, a través d'un document del Ministerio de Sanidad, xifres de ràtios? Hi era, eh?, hi era. No permetien la presencialitat, aquelles xifres. Perquè haguéssim tingut un pressupost extraordinari, doblar espais..., no, no, no, eh?, vull dir... L'Ajuntament de Barcelona, amb el que havíem treballat en aquell cas extraordinari, no tenia a Barcelona espais per doblar, per lògica, eh? En algun lloc petit potser sí, però no hi eren. Per tant, no... Què volia dir? Doncs no fer presencialitat total, a l'ESO, per exemple. I potser no fer-la a sisè de primària. Aquests canvis, doncs, garanteixen la presencialitat, per tant... Perquè aquest no era un tema pressupostari, perquè si no fas presencialitat tampoc cal fer inversions d'altres tipus, eh? Per tant, li asseguro que no han estat decisions sanitàries preses per nosaltres, sinó preses pel Departament de Salut, Salut Pública, Societat Catalana de Pediatria. I no han estat decisions sanitàries preses per motius pressupostaris, perquè no hi ha hagut per part nostra cap indicació de Salut que ens canviessin una indicació perquè hi havia o no hi havia pressupost. Teníem molt clar que nosaltres havíem d'aconseguir el pressupost que ens obligaven les mesures sanitàries, eh?

Ara, també –ara sí, perdó, un parell..., un moment més–, tots els plans que jo li he explicat són per als centres sostinguts amb fons públic; per al professorat i l'alumnat,

sempre. I pel que fa a la titularitat, si són infraestructures físiques, hi ha un tractament; si són infraestructures sanitàries, prendria un altre tractament. Però, pel que fa a l'alumnat i al professorat, el tractament és estrictament el mateix, i no marquem cap diferència, com no l'hem marcada.

Senyora diputada Palacín, un dels problemes que tenim a l'hora d'estabilitzar plantilles és que fins i tot –fins i tot– per substituir jubilacions, per treure a oposicions places de jubilats i jubilades, hem de demanar permís a Madrid, i no es dona sempre. Quan això, diguem-ne, no caldria ni demanar permís, si és automàtic. Si tu tens un grup de professors que es jubila, tu podries convocar les oposicions l'any següent per a aquelles places. Però fins i tot allò que se'n diu «reposició», en diuen «places de reposició», has de pactar-ho amb Madrid, mai és el mateix any, sempre és més, eh? Per tant, per nosaltres, que paguem, poguéssim decidir quina plantilla tenim? Evident. Que poguéssim decidir com les responem? Evident. Que poguéssim decidir amb quin mètode ho fem? Evident –evident. Un mètode equitatiu, just, pactat amb Funció Pública, però..., evident. És una de les rèmores d'un moment en què l'Estat era centralitzat del tot, i el cos era únic. Però, que recordem, encara hi ha cossos únics docents, eh?, de tot l'Estat –encara hi ha cossos únics docents en tot l'Estat.

I, finalment, al diputat..., a Quintillà. Amb el que ha arribat avui a les escoles i el que els arribarà demà diem: s'han de fer totes les activitats que fins ara hi havia a les programacions anuals de centre, totes, les sortides, les extraescolars, les colònies, totes, totes, totes. No hi ha cap motiu per deixar de fer aquestes activitats, l'únic que s'hauran de fer amb unes mesures, que es diuen en el document, concretes. Però aquella por que teníem en cert moment de com agafar autobusos i portar els nois i les noies a una altra ciutat a fer una activitat si només podien fer servir un terç de l'autobús, ara ja sabem que podem fer servir l'autobús sencer, poden fer servir els autobusos sencers –han d'anar amb mascareta. Per tant, aquest ja és un pas que ens ajuda, i aquí s'especifica.

Per tant, nosaltres, a més a més, com a departament –i aquí sí que tampoc he respost– ajudarem les entitats del lleure a retornar a una normalitat. Com? Per un cantó, perquè, per exemple, en alguns elements del pla de xoc hi ha més hores de monitoratge. I avui, aquest matí, calculava que amb uns monitors que fan cinc hores

a la setmana –que és un tipus de monitoratge que tenim– en podem, amb aquest pla, contractar uns sis-cents, d'aquests. Fan cinc hores a la setmana, només, però és aquella franja del migdia que no la podem multiplicar, però podem contractar uns sis-cents més, per tant... I això són novament entitats de lleure, aquest tipus de monitoratge, eh? Ajudarem fent més contractació nosaltres, directa, com a departament, i promovent l'absoluta normalitat d'aquest tipus d'activitat amb les mesures necessàries. Hi deu haver entitats que deuen haver quedat tocades, hi deu haver entitats que no, i això ens passa a tothom.

El president

Conseller...

El conseller d'Educació

Gràcies.

El president

Sap que és la seva casa, aquesta comissió, i, per tant, quan vostè vulgui pot tornar a comparèixer i nosaltres estarem encantats i encantades de debatre amb vostè.

Ara, per posicionar-se, per fer alguna pregunta o algun aclariment en aquests cinc minuts, com a màxim, de cada grup parlamentari. (*Esther Niubó Cidoncha demana per parlar.*) Senyora Niubó.

Esther Niubó Cidoncha

En seran menys. Gràcies, president; gràcies, conseller. Aviam, el tema garantia suficiència alimentària, jo l'hi demano perquè a mi em cau la cara de vergonya quan em pregunten. Aleshores, fa quinze dies..., jo crec..., no ho sé, no soc govern, però fent números –dotze setmanes, 3 milions d'euros: 36 milions d'euros– no em sembla tampoc una xifra..., no dic, en fi, que sigui una xifra petita, però no em sembla una cosa, no?, inassumible. Estem en la situació econòmica i social que estem. Per Setmana Santa, no?, vostè mateix ha dit que es van mantenir, i, per tant, no seria tampoc una..., no?, ja hi ha un precedent, en tot cas. Vull dir que esperem que... Si, tant de bo, demà poguéssim, no?, dir la fórmula, segurament la recàrrega seria la forma més fàcil, no?, perquè és... En fi, no ho sé. Li demano, si us plau, que aviat ho tanquin.

Sobre la sisena hora, que vostè no n'ha parlat, però com que vostè, no?, parla de consens, o estan explicant aquest, no?, el pla que tenen de l'inici de curs. Com en el punt 7 de les instruccions diu directament això, doncs jo l'hi demano, li faig una esmena, aviam si ho poden modificar, i ja no diré recuperar la sisena hora a tot arreu, com ens agradaria, però com a mínim, no?, iniciar un cert..., revertir-ho, eh?, punt 7 de les instruccions.

Sobre el tema, no?, del foment de la participació en les activitats de lleure aquest estiu de l'alumnat més vulnerable –que, efectivament, va sortir un decret del Departament d'Afers Socials i Famílies, però ens diuen que la convocatòria no està oberta–, simplement li demano si poden traslladar, no?, a aquest departament, doncs, quan ho faran, perquè ens sembla, doncs, que ja s'hauria d'haver fet.

Sobre el tema de bretxa digital i el pla, doncs ha quedat clar, no?, l'any que ve, el curs que ve, les indicacions que tenen de tercer d'ESO fins més endavant. Però, en tot cas, per als de cursos inferiors que s'han trobat amb aquesta, no?, manca de connectivitat, entenem que des del principi de curs, no?, els primers dies hi haurà com un recompte, no?, una última valoració i es donaran també a l'inici del proper curs? És a dir, que a l'octubre, per entendre'ns, tothom que no disposi d'aquests dispositius de cursos per sota de tercer d'ESO, també tindrà accés a això? Això li vull demanar. D'acord.

Pel tema de recursos, no?, i vostè ha dit que dels 370 o 450, doncs uns 300, com a mínim, no?, vindran del ministeri. Jo crec que és, no?, lleialtat federal, que un dia parlava la diputada Palacín. Doncs seria això.

I sobre el tema del professorat –ja sé que ha dit que no parlarà de xifres, no?–, però, en tot cas, no sé si ens pot avançar, de cada centre, quant de professorat addicional..., bé, si podia, i si no, doncs ens esperarem a saber-ho.

I una qüestió que sí que em sembla important: el tema de com determinaran la salut del professorat, no? Quan deien que el departament ha de tenir coneixement d'aquests estats de salut, això com es farà, no?, amb declaracions... En fi, si ho poden aclarir.

I ja està. Ho deixo aquí.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Niubó. *(Marc Parés Franzi demana per parlar.)* Senyor Parés.

Marc Parés Franzi

Gràcies, president. I gràcies, conseller, pels aclariments i per les respostes. Fer algunes reflexions, alguna coincident, eh? És a dir, al tema de les beques menjador creiem que hi ha d'haver una solució, perquè, clar, mengem cada dia, diguéssim, no?, és un tema alimentari, i ara ja portem dues setmanes des de que ha acabat el curs, i, per tant, dues setmanes que no s'han recarregat les targetes, i, com deia, doncs estem a 1 de juliol i cal resoldre-ho.

I entenem que cal una coordinació entre els departaments, perquè no pot ser que el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies només cobreixi les beques de l'alumnat en casals, és a dir, la dimensió és molt més gran, no? Aquests 140.000 alumnes, 140.000 que també ha dit que són els que tenen ara identificats, afectats per una manca de connectivitat. Clar, això també ens preocupa, perquè és 2,5 vegades més de la xifra amb la que treballaven, dels 55.000. Per tant, vol dir que l'impacte real, no?, del confinament sobre l'alumnat en termes de generació de desigualtats és molt més gran del que es preveia, i, per tant, reforça una mica la idea que comentàvem nosaltres de la necessitat de fer una avaluació diagnòstica, d'identificar els casos i d'actuar en conseqüència amb un pla de xoc.

Pel que fa a la qüestió de les entitats de lleure, celebrem, doncs, que hi hagi contractació directa i, per tant, que s'identifiqui el problema, però que nosaltres creiem que aquest sector necessita un rescat o mesures del tot excepcionals. I aquí també..., bé, no ha aclarit, no? –poder perquè no li correspon a vostè, segurament, eh?–, com està funcionant l'estiu des d'aquesta perspectiva,

Fitxer 29CE14

és a dir, estem realment tenint un estiu de lleure educatiu com demanàvem molts i com tots vèiem que era necessari, o el que està passant és que l'oferta no és

suficient o que l'oferta que hi ha no s'està cobrint perquè les famílies, pel que sigui, doncs, no coneixen l'oferta o no poden accedir-hi per qüestions econòmiques, pel que sigui? Però ens preocupa que una part molt important de les famílies no estiguin accedint aquest estiu al lleure educatiu, que perjudica el sector, però que sobretot perjudica l'alumnat i les famílies que haurien de gaudir-ne i no en podran gaudir.

Pel que fa a la qüestió dels nous professionals, entenem que hi ha d'haver una negociació amb la mesa, com s'està produint. També creiem, per això, que hi han d'haver uns criteris pedagògics i una orientació de quin model educatiu volem, no?, per definir quins perfils professionals. Per tant, no pot ser només una qüestió de negociació sindical, sinó també d'aposta per un determinat model, i, per tant, de començar a girar una mica, també, en apostar per nous perfils professionals que entenem que ens poden ajudar molt a reconceptualitzar l'escola i a donar respostes efectives.

I, per acabar, no n'ha fet esment vostè, però en faig jo, en tot cas. Crec que hem interpretat bé que vostè deia que aquests 457 milions, no?, eren addicionals al pressupost 2020, un pressupost que aprofito per recordar que aportava 850 milions d'euros més respecte al pressupost del 2017, 850 milions d'euros que servien per a coses com: 70 milions per finançar escoles bressol, 54 per a escola inclusiva, 65 per centres, els mil nou professionals als quals també ha fet referència, sense comptar en tot això el 30 per cent de la rebaixa de taxes universitàries, de la quals, doncs, l'alumnat que es matricularà a la universitat en les properes setmanes, doncs, en podrà gaudir. I, per tant, entenem que, a més del que demanava el MUCE, del qual moltes de les reivindicacions entenem que s'han incorporat, i que compartim, doncs sí que, bé, hi han moltes millores que, efectivament, el pressupost aquest, que s'ha de revisar i que s'ha d'ampliar, sí que contemplava. Res més.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Parés. Ara sí, pel Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora Sonia Sierra.

Sonia Sierra Infante

Gràcies, senyor president. Per un aclariment. He parlat de les escoles d'educació especial, i en concret, per si hi havia algun tipus de protocol, per exemple, les escoles que tracten alumnes amb paràlisi cerebral estan molt amoïnades, tant les famílies com el professorat, perquè han de tenir un contacte molt directe amb els alumnes, i de moment se'ls ha dit que amb mascareta, i que consideren que això..., no n'hi ha prou. Segurament, haurien de tenir algun tipus d'EPI més complet. I volia preguntar-li per aquesta qüestió.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Sierra. En nom del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, el senyor Carles Riera.

Carles Riera Albert

Sí; gràcies, president. Efectivament, pel que fa a l'alumnat amb necessitats educatives especials, vull insistir en que, per un cantó, crec que hi ha un consens clar perquè els centres d'educació especial siguin un recurs essencial, no?, però també perquè tinguem en compte que tots aquells i aquelles alumnes amb necessitats educatives especials que estan en l'escola ordinària necessitaran un reforç, perquè, òbviament, la seva vulnerabilitat haurà fet que possiblement el confinament i la desescolarització hagin incidit d'alguna manera negativa.

El nostre suport a aquest pla de rescat del lleure, jo crec que una condició necessària per avançar en això és que reconeguem realment el caràcter educatiu del lleure, és a dir, que el lleure cobreix moltes funcions, moltes funcions socials, culturals, etcètera, però també té una dimensió educativa que cal reconèixer, i, per tant, això requereix també una interdepartamentalitat, pel que fa a la resposta del Govern.

Òbviament el tema de les ràtios és un tema polèmic perquè implica recursos. Però, vaja, a nosaltres no ens crea cap dubte que si volem realment respondre a l'emergència educativa cal rebaixar ràtios. En definitiva, el que estem parlant és de ràtio amb relació al nombre de docents. Això, després, es pot organitzar, des del punt de vista d'espai i de grups, de la manera més convenient, eh? Òbviament, és probable que les mesures sanitàries, però també mesures educatives que impliquin

desdoblament de grups, atencions personalitzades, etcètera, puguin requerir la disminució del grup-classe, però, sobretot, nosaltres, quan parlem de ràtio, parlem de disminuir el nombre d'alumnes per docent. I, òbviament, si de manera general l'escola inclusiva ja ho requereix, la resposta a l'emergència educativa encara ho requerirà més, atesa la situació en la que ens trobarem.

I, òbviament –i amb això acabo–, no podríem acabar una compareixença sense recordar una altra vegada que no es tanquin aules, línies ni grups de P3 i P4. I per demanar, també, en aquesta línia que dèiem del diàleg, que no es tanquin línies ni grups de P3 i P4 públiques, eh? I, en aquesta línia que dèiem de recuperar el diàleg, ens sembla fonamental que aturin la reforma de la formació professional i en tornin a parlar amb el sector.

I moltes gràcies per les seves respostes.

El president

Moltes gràcies, senyor Riera. En nom del subgrup parlamentari, senyor Serrano.

Daniel Serrano Coronado

Gracias, presidente. *Conseller*, en primer lugar, disculparme. No era mi intención importunarle. Yo, en ningún caso, le he querido decir que estaba de campaña electoral. Simplemente, me dio la sensación que cuando usted nos desglosaba las cifras pues le veía especialmente satisfecho, y entienda que me diera la sensación de que estábamos ante un episodio de pirotecnia preelectoral. De hecho, ayer, en el debate asistimos, en el desfile de *consellers* ante la tribuna a bastante pirotecnia preelectoral, ¿no? Casi puede ser hasta humano, ¿no?, dadas las circunstancias y en el tiempo de descuento en el que nos encontramos.

De hecho, entienda también que ese continuo baile de cifras, aunque usted lo haya aclarado, pues tampoco ayuda a que no pensemos esto. Y es cierto que no fue usted, que fue el señor Aragonès quien manifestó que habría no menos de cinco mil profesores, y el señor Torra dijo que hasta diez mil. Es cierto que los dos dicen la verdad, pero, hombre... (*L'orador riu.*) Y más teniendo en cuenta que en Cataluña hay unos 5.500 centros educativos, pues puede ser que estemos hablando de entre uno y dos refuerzos por centro educativo. Bueno, tampoco sería pirotecnia electoral,

porque tampoco sería para tirar cohetes cifras de esas características. Es cierto que las necesidades de profesores y de profesionales docentes que necesitamos en estos momentos seguramente sea muy superior a las cifras que ustedes manejan de entre cinco mil y diez mil profesionales dentro del mundo educativo. Pero entienda que si ustedes no se ponen de acuerdo o no lo clarifican, pues tampoco ayuda a que no podamos pensar eso, ¿no?

Y, por último, yo también creo en la autonomía de los centros educativos, y la defiendo en muchísimas ocasiones y otros aspectos que no son el motivo de la comparecencia de usted en el día de hoy. Pero si usted mismo nos acaba de reconocer que el 50 por ciento de los centros educativos no quieren, no comparten su criterio de darles las instrucciones, por claras que estén, y necesitan ayuda, entienda que yo le pida que ese 50 por ciento, si precisa ayuda complementaria en la implementación de esas medidas, el departamento no puede desentenderse, tiene que estar al lado de esos centros y prestar toda la ayuda que sea necesaria. Porque, insisto, hablamos de cuestiones muy importantes como es la salud de alumnos y profesores en los centros educativos, *conseller*.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, senyor Serrano. Ara, en nom del Grup Parlamentari Republicà, té la paraula la senyora Palacín.

Mònica Palacín París

Moltes gràcies, president. Molt breument. Crec que he fet una pregunta, i la pregunta ha estat clarament contestada. També, doncs, bé, indirectament agrair les preguntes que han fet els companys, com he dit abans, perquè això ajuda també, doncs, a aclarir moltes coses.

Crec que –i com a última reflexió– l'autocrítica sempre, eh?, a nivell humà és bona, perquè crec que és el primer element per poder assumir reptes, no? Per tant, doncs, un element de realisme i de saber on ens hem equivocat i què no hem de tornar a fer per no equivocar-nos o per millorar.

I, després, un altre element, i és el que crec que està, doncs, representat en aquest departament i en el conseller. En tot cas, és l'honestedat davant de les diferents opinions. S'ha de reunir amb tothom, conseller –ho torno a dir, eh?–, i sé que ho fa, però, en tot cas, si no n'hi ha prou, més encara. I jo crec que la honestedat arriba fins al punt on, si no hi ha consens, s'han de prendre igualment decisions, i qui les ha de prendre en aquest cas, doncs, és el Govern.

Moltes gràcies per la seva compareixença.

El president

Moltes gràcies, senyora Palacín. Ara, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el senyor Quinquilà.

Xavier Quinquilà Durich

Molt breument, simplement per recalcar quatre idees al voltant d'aquest concepte d'educació com un servei essencial, i és aquesta necessitat de cercar l'equilibri entre el que són els criteris sanitaris, però també les conseqüències educatives i socials de qualsevol contingència que es produeixi, i, per tant, aquí la presencialitat és un element fonamental a preservar, com també preservar, òbviament, tot l'ecosistema educatiu, i fer-ho, com hem dit i insistit de forma compartida amb tota la comunitat educativa.

I, finalment, un desig, i és que totes aquestes solucions conjunturals també ens serveixin per afrontar temes estructurals, i que, per tant, puguem transformar justament aquesta crisi en una oportunitat de millora per al sistema educatiu.

El president

Moltes gràcies, senyor Quinquilà. I ara, per acabar de respondre els dubtes que hi han hagut, honorable conseller, amb un parell de minuts, tres...

El conseller d'Educació

Gràcies, president. Farem una intervenció telegramàtica.

La sisena hora. Té raó, diputada. La redacció no deu quedar clara. No és la voluntat de disminuir terceres hores, eh? Jo crec que és una redacció habitual. Ara un altre document, que és el de les instruccions d'inici de curs, que és un document molt més

normativista, que s'hi han traslladat ara aquestes instruccions genèriques i donen el dubte aquest.

Després, el personal vulnerable tindrà una avaluació personalitzada, individualitzada per a cadascun d'ells per part dels serveis de prevenció del departament, dels serveis de salut del departament i dels CAPs. I, per tant, tindrem un informe sanitari de cadascuna de les persones docents o de l'administració de serveis que estan en aquesta situació, en què dirà s'hi pot estar en contacte o no amb contacte amb d'altres persones. Si no pot estar-hi en contacte, tindrà una baixa laboral que no li significarà una pèrdua personal, i li posarem un substitut que en cap cas serà d'aquest nombre de professors..., eh?

No tenim dades, que jo sàpiga, encara, almenys jo no les conec, de l'estiu de lleure educatiu. Com que parlo amb tres o quatre alcaldes cada dia, i parlem d'això, sí que, per un cantó, hi ha menys activitats que altres anys convocades especialment per les entitats, perquè algunes de les quals han frenat o han tingut, tenen problemes, i després, s'observa també aquesta por familiar, que vam tenir nosaltres a l'obertura del juny dels centres, i que ara tenen alguns ajuntaments en activitats de lleure, eh? Per tant, jo crec que els resultats seran xifres que no eren les que..., el discurs que tots fèiem que aquest havia de ser l'estiu que... Però, home, jo crec que les circumstàncies familiars ho expliquen, entre altres.

Entre aquest paquet de noves contractacions per al setembre hi ha d'haver-hi nous perfils professionals, hi haurà nous perfils professionals, perquè hi han de ser, i molts d'ells lligats a l'escola inclusiva, eh?, no només als alumnes amb necessitats educatives especials, sinó al concepte d'escola inclusiva. I hi seran. A l'escola d'educació especial tindran EPIs més complets, eh?, ho diu el document del Procicat, i després ja farem un document tipus d'escola, per a tipus d'escola, eh? Però tindran EPIs més complets, i a més a més segons el tipus de pràctica docent i sanitària que s'hagi de fer en aquell tipus d'alumnat.

Per les divisions del nombre que puguem fer de contractacions i els centres, aquesta és molt fàcil, però també és falsa. No contractarem per als 5.492 centres. En els 5.492 centres hi ha les llars d'infants, que no formen part d'aquesta contractació que nosaltres farem; hi ha les escoles privades, que no formen part d'aquestes

contractacions que nosaltres farem, i hi ha algunes escoles de règims especials que tampoc. Per tant, aquí, en aquestes contractacions que nosaltres farem, hi ha la infantil, primària, secundària, batxillerat i formació professional, per resumir-ho així. Per tant, la divisió aquesta, que no és correcta mai, encara, diguem-ne, variaria més al nostre favor.

I després, el diputat senyor Parés té raó. Jo havia de fer-ho i després he pensat: «Ara he dit que no faria sumes..., eh?» Però la suma que ha fet el diputat Parés és veritat. És a dir, el pressupost d'Educació del 2020 acabarà tenint 1.000 milions més del que tenia, entre el que era el pressupost del 2020 aprovat per aquest Ple, que ja augmentava gairebé, eh?, 700 o així, més aquests que hi haurà, i, per tant, tindrem el creixement més alt que ha tingut mai un departament d'educació en pressupost respecte a l'any anterior. Amb honestedat, veníem d'una pròrroga pressupostària i tenim una pandèmia, que són dos motius que expliquen aquest creixement. Però el cert és que, amb dades objectives, tindrem el creixement més alt. O si ho volen dit d'una altra manera: el setembre que ve, que serà el moment més dur de la crisi econòmica i el moment més dur de la crisi social, el setembre que ve, que serà

Fitxer 29CE15

quan esclatarà la crisi de veritat, el sistema educatiu podrà respondre perquè tindrà una injecció pressupostària que en altres moments de crisi havia estat una retallada. I aquesta vegada, en lloc de respondre amb una retallada, respondrem amb una injecció pressupostària. La que a tots ens semblaria perfecta? No. Però només el fet de no respondre a la crisi amb una retallada, sinó respondre a la crisi amb una injecció pressupostària, jo crec que ja és una primera cosa que fa que aquest conseller, doncs, pugui en cert moment fer una cara de dir: «Home, no suportaria ser el conseller de la retallada. Soc conseller de la injecció molesta, però injecció.» Doncs això sí que ho puc suportar.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes Gràcies, honorable conseller, per la seva presència, les seves explicacions, i moltíssimes gràcies a totes i tots vostès, diputades i diputats.

Aixequem la sessió.

Fins la propera.

La sessió s'aixeca a...